

KLANSRØPET

Nr. 63

Des. 2003

Viktig
Innsamlingsaksjonen er IKKE
over: Les mer s. 4.

Klansropet

Nr 63 - Des. 2003

Klansropet er: Klanens medlemsblad. Alle medlemmer oppfordres til å sende inn bidrag. Innlegg må sendes enten via e-post eller på diskett: ropet@klanen.no

Opplag: 8000

layout: Jørund Smedhus
e-post: ar@klanen.no

Bidragstere: Kjell, HipHop, Greger, EngaTifo, El Fingro, Kjell Henning, Underberger jr. Hjesus, Mette, Knut Roar, Milton, J.M.E. -Skat

Takk til: Alle Leserbreve.
Snorre, vår mann hos trykkern.

Hjelpemidler: Nattevakter og svart kaffe. Sonics og Hunters & Collectors var balsam for sjelen når det gikk litt trått.

Adresse:

Klansropet/Klanen
Postboks 6947
0130 Oslo
Tlf: 22330606
Fax: 23310171
e-post: ropet@klanen.no
e-post: klanen@klanen.no
Internett: www.klanen.no

Vålerenga Sjappa:

Pilestredet 8.
0130 Oslo
Tlf: 23310170

Innholder blant annet

- Side 6-8
Intervju med Jim Martinsen
- Side 10-12
Bergen 2003
- Side 16-17
Hva nå Vålerenga?
- Side 19-21
Kulturuke i Graz
- Side 30-33
CD-hyllas stolthet
- Side 34-40
Brevsprekken - Leserinnlegg
- Side 49-57
EngaTifo - 2003 sesongen
- Side 60-61
Kalenderen og turinfo
- Ellers kan vi by på to reisebrev fra Hering, intervju med Kenneth Larsen og mye syensing om smått og stort.

Medlemskap i Klanen
kr 150,-. Barn under 15 år: kr 50,-
kontonummer: 0540.08.03988
E-post: medlem@klanen.no

Klanens årsmøte Vålerenga Kjerke tirsdag 2. mars kl. 18.00

ORD FOR DAGEN

Når enden er god er allting godt, er et gammalt velbrukt og dypt homofilt uttrykk. Vel, hva kan man si etter seieren i Vallhall? Større nerver og flere nerver er det vel lenge siden noe Vålerengamenneske har hatt før, under og etter en kamp. Man kommer rett og slett ikke nærmere et følelsesmessig helvete enn det vi opplevde denne tilslutt så vidunderlige lørdagen.

Bortsett fra godt spill hadde denne kampen alt. Fulle tribuner en time før avspark, en skyfri himmel, syden-temperatur i november, verdens største mediaoppbud, baklengsmål og stygge tabber, egne scoringer tatt ut av læreboka og et trøkk fra tribunene man sjelden har hørt maken til. Var du ikke der bør du gremmes kraftig. Glem cupfinalegull og store opplevelser på Åråsen. Dette var kampen over alle kamper, opplevelsen over alle opplevelser, og gudegaven over alle gudegavene.. Dommeren fra Mo bør skrives inn i våre historiebøker med sirlig gullskrift, send den mannen tusenvis av julekort! Uten han hadde vi vært i 1. divisjon, det må vi aldri glemme. Så mange gråtende mennesker har jeg aldri sett. Unge som gamle kasta seg rundt halsen på hverandre mens tårene fløyt. Utrolig sterke scener. Nå gjelder det å tenke klart, legge en vanntett plan, og sørge for at vi slipper å havne i en lignende situasjon en gang til, og i hvertfall ikke til neste år. Når dette skrives er trenerkabalens ennå ikke lagt, ryktene går om både det ene og det andre uten at man helt veit hva man skal tro.

Kjetil Rekdal må, om han vil fortsette, satse helt annerledes enn han har gjort hittil som trener. Vi må satse mer offensivt, vi må skape større trøkk foran motstandernes mål og vi må ikke være så forbanna kyniske.

Tar man bort denne siste uka har årets sesong vært meget skuffende, både poeng og spillemessig sett, jeg vil ikke se sånn fotball til neste år, jeg vil underholdes og jeg vil se et lag som vinner fotballkamper.

Jeg skjønner at Lars Bohinen også er aktuell i et eventuelt nytt trenerteam. Et glimrende forslag. Lars er offensiv av legning og vil bli en fin motvekt mot Rekdals mer tyskeinspirerte taktikk-fotball. Det eneste som er sikkert er at det må bli forandringer skal VIF være et lag folk vil komme å se på. Uansett blir dette bare spekulasjoner og vi stiller oss selvsagt lojalt bak enhver person, eller eventuelt de personer som får dette ærefulle vervet. Rekdal eller ikke Rekdal, det skulle bare mangle. Personer er ikke viktige i vår verden, klubben kommer alltid først.

I går slo vi ut Wisla Krakow etter en utrolig innsats av en gjeng som mista flere av sine beste lagkamerater allerede i første omgang. Nok en gang holdt vi hodet kaldt når det blåste som verst. Rekdals taktikk funka perfekt, sånne kamper er midt i blinken for I. Vi tar av oss alle hattene våre og håper på et virkelig storlag i neste runde. Vi som av forskjellige grunner ikke hadde mulighet til å ta turen til Polen må bare begynne å spare penger, det er totalt meningsløst å gå glipp av denne bortekampen, uansett hvor den går.

For en uke siden var vi en klubb i oppløsning, nå smiler verden til oss med en usannsynlig hvit perlerad. Jeg ringte Kjerka idag for å booke tid til årsmøtet, som forøvrig blir tirsdag den 2. mars klokka 18.00, i den sammenhengen benytta jeg anledningen til å takke fyren der for det gode samarbeidet vi har, Klanen og kjerka, Klubben og kjerka. Selv er jeg ikke religiøs, ikke spesielt mye ihvertfall, men etter den siste ukas

hendelser begynner jeg å lure. Finnes det noe eller en eller annen med blå og rød drakt på der oppe? Og står det Fredriksen på ryggen?

Når nå fotballsesongen er over blir det også mer tid og overskudd til å konsentrere seg om hva som skjer på Jordal Amfi. Dessverre ble det tidlig exit i europacupen, men det viktigste er uansett å slå Storhamar og Frisk. Sistnevnte er litt ute å kjøre om dagen, men la oss håpe de kommer tilbake, vi trenger Frisk i toppen av norsk hockey.

Litt om neste års sesongkort

Klanen har hatt nok en god sesong og passerte 7200 medlemmer allerede før serien var over, dette på tross av en elendig sportslig sesong med tap for Skeid i cupen som nedtur nummer en. Vi og klubben takker våre trofaste medlemmer! Vi har i to sesonger prøvd ut systemet med faste plasser på Vestbredden, noe som dessverre ikke har fungert helt som det skulle. Det har ikke blitt bedre stemning av dette tiltaket, snarere tvert i mot. Derfor tar vi nå et par små grep før neste sesong og gjør feltene F og G (inkl. Kongetribunen) om til "åpne felter". Det betyr at alle som på død og liv må ha faste plasser kan kjøpe seg dette,

men da på feltene E og H, som omkranser de midterste feltene som er F og G. Vi greide oss meget bra uten faste plasser på Bislett og vi kommer til å greie oss meget bra på Ullevaal også. Det viktigste er tross alt stemninga vi lager. Selv har jeg hatt en helt fantastisk plass på midten, høyt oppe på Kongetribunen, men har funnet ut at det har blitt for mange små "syklubber" ut av dette faste plasser-opplegget, også oppe hos oss, som jo var ment å være Vestbreddens "syngesentral". Selv synes jeg det er spennende å se nye ansikter, ikke bare stå å trøkke sammen med de samme gamle folka hele tida. Alle trenger vi nye impulser, også på fotballtribunen. Vi du fortsatt holde deg på de midterste feltene er det bare å kjøpe et "syngesesongkort" som gir deg fri adgang hvor som helst på F og G feltene, da er det bare å stille seg hvor man vil innenfor det området.

Faste plasser fåes kjøpt på E og H feltet etter først til mølla prinsippet. Synginga MÅ bli betraktelig bedre i neste sesong, dedikerte sangere må stå sammen. Det skal vi greie. Da gjenstår det bare å si god jul og godt nytt år.

FOR ei uke!

KG.

Innsamlingsaksjonen – hva skjer?

Aksjonen fortsetter videre, selv om det gjennom media gis inntrykk av at det økonomiske er på plass så er dette feil, det er fremdeles ytterst prekært.

Situasjonen som oppstod etter at Vålerenga ASA trakk seg ut er et vakuum av ubetalte regninger, gjeld og lønninger som skal betales uten å ha ett øre på kontoen. Klubbens inntekter kommer ikke inn før godt ut på nyåret. Vi snakker om en vinter der klubben må kjempe med nebb og klør for å overleve. Inntekter og utgifter må være i balanse og det må vises til positiv egenkapital i årsregnskapet.

Innsamlingsaksjonen fortsetter foreløpig ut desember, det er dessverre helt essensielt at vi fortsetter å holde trykket, hver krone teller.

**Man kan enten betale inn på kontoen Klanen har opprettet:
Klanen, Postboks 6947 St. Olavs plass., 0130 Oslo.
Kontonummer: 0539 22 66668**

Eller man kan ringe inn på tlf: 820 43410

Hver gang man blir oppkoblet og hører stemmen til Freddy Dos Santos takke for støtten har man gitt klubben 100 kr.

Sesongkort 2004

Selges i Sjappa
fra 10. desember

1200 spenn

E-cupbilletter og tur
til 3. runde UEFA Cup
selges i Sjappa fra 5. jan.

Sesongkortinnehavere for 2004 sesongen
vil bli prioritert billetter (borte/hjemme) hvis
vi trekker en atraktiv motstander i
3. runde UEFA cupen.

Endelig hjemme!

Vi tør en prat med Jimmern

Av Atle Enersen

Det er vanskelig å unngå og legge merke til at han er tilbake på gamle trakter. Stemmen ruver enda på Jordal Amfi, men nå i nyere tid som trener for Vålerengas eldre juniorer. I tillegg til å periodisk mure igjen målet var den verbale høylytte deltagelsen i kampene også et av varemerkene.

22 år, 10 kongepokaler og en haug seriemesterskap etter debuten i Norges gjeveste divisjon er Jim Marthinsen tilbake der han hører hjemme, og viktigst for Jim, der han føler seg hjemme. En sirkel er sluttet når Jim nå leder Vålerengas eldre juniorlag.

Vi kom til møtet med Jim med revolveren lada, nå skulle Jim virkelig få be om unnskyldning en gang for alle. Bildet har brent seg fast på netthinnen til mange av oss, gitt oss svettetokter og desillusjoner. Jim Marthinsen sittende jublende oppå målet i svingen mot Klanen, tirsdag 1. april 1997, 1-4 lyste på tavla, Storhamars 3. kongepokal, Jim i blå og gul drakt.

- Jeg vet ikke helt hva som skjedde da, at jeg i det hele tatt kom meg opp på målet var et under, jeg var ikke akkurat så spretten i en alder av 41 år. Det var lett å komme ned på isen, men ikke opp igjen. Det ble maks utladning, det var min desidert siste hockeykamp og jeg var bare så glad så glad for at det endelig var over.

Dagen før hadde jeg rydda leiligheten på Hamar og låst døra for siste gang. Leiekontrakta gikk ut 31. mars. Endelig skulle jeg tilbake til Oslo, det gjensto bare én kamp, i Oslo, og når den var over så løsna bare alt. Det var ikke så mye kongepokalen egentlig. Jeg tenkte ikke på den.

Beslutninga om å legge opp etter den sesongen tok jeg høsten i forveien, og helt fra juletid i '96 hadde jeg egentlig bare Oslo i tankene. Det kosta å motivere seg de siste månedene, men jeg hadde sagt ja og da stod jeg løpet ut.

Vi ser på Jim at han allerede har blitt straffet for sin "onde vendetta" mot Vålerenga i de tre sesongene han var i Storhamar, fra 1994-1997. Vi lar revolveren ligge.

- Egentlig var det vel mer tilfeldig at det ble Storhamar. Etter at jeg hadde spilt 17 sesonger i Vålerenga iblandet et par års "u-hjelp" i TIK var det enten å legge opp eller å forandre miljø. Det var ikke noe ondt blod mellom Vålerenga og meg, men hadde jeg blitt i klubben da ville jeg sannsynligvis ikke klart å holde motivasjon oppe. Jeg måtte ha litt forandring.

Storhamar kontakta meg, Hamar er grei avstand til Oslo, og vips så hadde jeg forplikta meg til å spille i gult og blått. Det falt selvfølgelig en del folk tungt for brystet, men om ikke annet så var det ihvertfall et positivt tilskudd til Norsk ishockey generelt i de åra.

Men det var jæ... deilig den kvelden siste NM-finalen var over. Jeg ble igjen i garderoben på Jordal da resten av laget dro til Hamar for å feire, jeg hadde ikke noe mer å gjøre i Hamar, jeg var ferdig der og tilbake i Oslo for godt. Vi dro ut et par-tre gamle kompiser og spiste en middag.

Det er umulig å se Jim inn i øynene og ansiktet, og ikke tro ham. Like vanskelig som det er å bli sint på en Cocker Spaniel, eller et ekom.

- Jeg har jo alltid hatt hjertet mitt i Vålerenga. Det er her jeg kommer fra og det er her jeg forblir. På oversiktene til Norges Ishockeyforbund står det "Jim Marthinsen, Vålerenga", og det er sånn jeg ser meg sjæl, "Jim Marthinsen, Vålerenga". Det blei litt "juggel" både i TIK og Storhamar, men det er i Vålerenga jeg har høsta pokalene og medaljene mine.

Og Jim er definitivt tilbake i Vålerenga. I tospann med Svenn Arild Olsen (NM-gull med Vålerenga i 1992/93)

10 Kongepokaler, en haug seriemesterskap og et hjerte som banker for VIF

leder de St. Halvards nest eldste menn. Når nyheten om at Jim skulle ta over laget etter Anders Blegeberg var det flere enn undertegnede som var skeptisk. Jim hadde vært i Halse/Løren som trener i 5 år uten de helt store bragder å vise til.

- Hasle hadde hverken midler eller motivasjon til å satse mot eliteserien. De fleste spillerne drev med hockey på hobbybasis, og det var egentlig greit. Hadde vi rykka opp ville så og si alle forsvunnet, de hadde ikke mulighet til å følge opp noe sånt. Men det er viktig at vi har lag som Hasle, som er med å trekke opp nivået. Det er mye bra i Hasle, både på junior- og seniornivå, men eliteserien blir ett hakk for mye.

For meg personlig var det en viktig mellomstasjon. I Vålerenga er du i løvens hule uansett hva du driver med, å dra til Hasle var et veldig greit steg i omstillinga fra spiller til trener.

Anders Blegeberg overlot deg og Svenna et lag som hadde spassert over alle motstandere de siste to åra. Vålerenga vant og vant, men etter fjorårets sesong forsvant godt over 11 av spillerne fordi de var for gamle. Ingen trodde vel at gutta kunne hevde seg i toppen da?

- Joda, det var heldigvis mange som hadde tro på det. For selv om mange fra "gullaget" forsvant er det et fantastisk materiale å ta av i Vålerenga. Og det at mange forsvant åpna også veien for en del spillere som kanskje ikke hadde sluppet til.

Så langt i sesongen er vi der vi trodde vi skulle være og målsetninga er så langt oppfylt. Vi skal være blandt de fire beste i serien med tanke på sluttspillet. Storhamar, NTG Lillehammer, M/S og NTG Frisk/Asker vil være våre argeste konkurrenter om å nå det

målet. 4. plass eller bedre gir hjemmefordel i kvartfinalene når sluttspillet durer i gang.

Blir det gull på gutta i år igjen?

- Kommer vi oss igjennom kvartfinalene er veien åpen. Da er det like mye taktikk som ferdighet som vil være utslagsgivende. Dessuten har vi en fordel kontra motstanderne våre, vi kan nemlig stille fullt mannskap. Selv om mange av gutta er unge enda har de et veldig godt grunnlag. Motstanderne våre derimot må nok i større grad belage seg på å bruke elementer

fra de eldre juniorlagene sine i A-laget enn vi må. M/S og Lillehammer i kvalik f.eks.

Alle trenere har en kjepphest de på død og liv skal banke inn i hodet på spillerne så de gjentar det i søvne. Hva er din kjepphest?

- Jeg har aldri likt sånt. Du kan ikke trykke bastante holdninger og meninger nedover øra på gutta. De er individualister. Selv om hockey er et lagspill så består laget av individual-

ister, og de må få lov å dyrke fram seg selv på sin måte. Vår jobb er å hjelpe de til å gjødsle rett, og ikke å miste fokus. Rett og slett forsøke å dyrke fram og styrke kvalitetene de har.

Samtidig har spillerne selv satt seg egne mål. A-laget, landslaget og utland. Litt forskjell fra spiller til spiller selvfølgelig, men de er bevisst på hva de vil utrette og jobber mot måla sine. Og disse gutta jobber virkelig, det var jo ikke sånn på min tid, da spilte du hockey mer eller mindre fordi du kunne det fra før da.

Ditt beste minne fra tida som spiller i Vålerenga? Et øyeblikk ser vi Jims tanker suse igjennom solsystemet med lysets hastighet før han brått er tilbake på jorda.

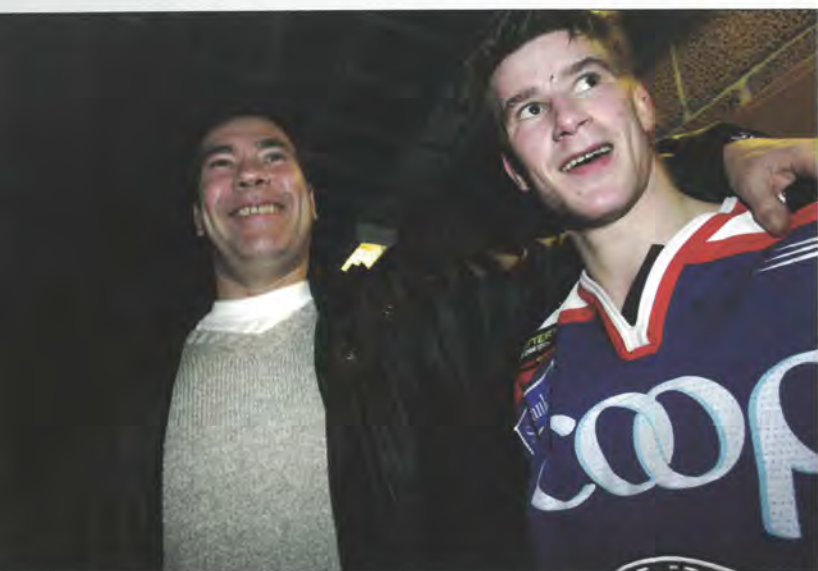
(forts s. 8)

I 17 år viste han det i Vålerenga, vi håper det blir minst 17 år til

- Det er så mange at det blir umulig å ranke noen høyere enn andre. Men sesongene vi spilte i Oslo Spektrum var en definitiv opptur. Tidvis nesten stinn brakke med 8000 på kamp, publikumssnitt på 3700, Klanen i den ene svingen med et sinnsykt liv. Det var gode år. Kampa mot Furuset på Jordal på begynnelsen av 80-tallet vil jeg heller aldri glemme.

Vi lar ikke Jim slippe helt ut av skjærsilden enda og trekker frem at Storhamar av en eller annen grunn

enn noensinne. Og i Vålerenga vrir det av talenter. Siste skudd på stammen som er henta opp i A-stallen er jo Donalds sønn, Patrick Kolsrud. Men det er også andre som bør nevnes. Joakim Rugdal gjorde en kjempkamp i mål for U20-landslaget nå sist helg, og Joakim er jo A-lagets 3. keeper. Christian Antonsen er sisteårs eldre junior nå, en bra spiller som med det bittelille ekstra som mangler igjen kan komme i betraktning til A-stallen. Martin Scott Hagen er et annet eksempel, egentlig yngre junior, men det skulle man ikke trodd hadde det ikke vært for gitteret.

Egentlig kan jeg si noe slikt om alle gutta, de er en fantastisk gjeng, og de vil prege Vålerenga i lange tider fremover.

Det er selvfølgelig viktig å vinne kamper, men det viktigste vi gjør er å forberede gutta på veien videre i Vålerenga, og ikke minst passe på at de har det gøy, at de trives i den rollen de har. Det er alltid et press å være i Vålerenga, og derfor er det viktig at vi hele tiden har fokus på å vende det presset i positiv retning. Gutta skal tåle at det stilles krav til de, men de skal møte utfordringene med smil om munnen, og det guts

og den jernvilje som trengs i Vålerenga.

Jo lenger samtalen varer jo mer fjern i blikket blir Jim, og jo mer kikker han på isen 5 meter under oss - der hvor "Svenna" leder eldre juniorlaget i trening. Det er helt tydelig at Jim lengter ned til der han føler seg mest hjemme, så nær isen som mulig - på Jordal Amfi - i tjeneste for Vålerenga.

Vi takker ærbødigst for samtalen, på tross av at vi fortsatt husker den svarte våren 1997 - men det har på en måte mista litt av brodden sin nå. Det er ikke så viktig lengre. Og før vi har rukket å tenke på noe særlig annet enn det er den gamle keeperkjempen på plass i båsen nedenfor oss. Tribuner er ikke noe sted for Jim.

I 17 år viste han det i Vålerenga, vi håper det blir minst 17 år til.

mente at det fantes en slags "poetsik rettferdighet" at Jim vant sin 10. kongepokal nettopp på Jordal Amfi.

- Jeg skjønner ikke helt det der, altså hva de mener. Det er en merkelig ting å si. Muligens synes de at det var stort på en eller annen måte at jeg med hele hjertet i Vålerenga frarøvet nettopp Vålerenga Kongepokalen og tok min 10. i en annen drakt. Jeg vet ikke, jeg tenker ikke på det heller.

Det er ikke akkurat folksomt på Jordal når Vålerengas eldre juniorer spiller kampene sine. Hvorfor bør folk komme å se på?

- For det første så er jo dette store deler av fremtiden til Vålerenga. I den økonomiske hverdagen Vålerenga og Norsk Ishockey befinner seg er det ikke bare å øse ut kronasjer mer. Derfor er talentutvikling mer viktig

TENK OVER KONSEKVENSENE FØR DU SKRIVER "BOK" PÅ ØNSKELISTA.

OBS! Skrevet av en mossesupporter. Omhandler bl.a. unge menn som tas bakfra.

SATS HELLER PÅ NOE DU VET DU VIL LESE FRA PERM TIL PERM.

Abonnerer får magasinet før de fleste andre, og dessuten en smugttitt på kommende nummer pr. e-post.

1 år (4 utgaver) koster kun kr 224,-. Du sparer 20 % i forhold til løssalgs-pris på kr 70,-.

Send en e-post til abo@valenga.no, eller send utfylt kupong til:

StrezLez Media AS, Postboks 571 Skøyen, 0214 Oslo

Navn: _____ Underskrift: _____

Adresse: _____ Postnr./-sted: _____

Telefon: _____ E-post: _____

Gaveabonnement bestilles på www.valenga.no

 VÅLENGA
www.valenga.no

Bergen 2003

Rundt midnatt fredag 30. Oktober pakka jeg sekken full av minidisker, og annet stæsj som kunne komme godt med på den lange bussturen til Bææægen.

På med VIF-genser, enga-skjerf rundt halsen, og jeg var klar til å dra til vestlandet og vise de kukksmatende fehuene som holder til der at man ikke slår Vålerenga 0-2, og kommer unna med livet i behold. Æren skulle gjenvinnes, og plassen i Tippeligaen skulle sikres. Fy faen, så kult dette skulle bli.

Etter en spasertur til Arbeidergata 2, og en liten time på Bohemen var det på tide å komme seg på bussene som skulle frakte oss over fjellene. Den ikke spesielt snakkesalige bussjåføren på sporveisbussen rynka litt på nesa da vi sang "vi skal voldta deres horer" på vei inn i bussen hans, men fikk oss alle på plass, og begynte turen vestover.

Etter et stort antall Ringnes, masse pissepauser og enda flere Vålerenga-låter var vi framme i Bergen. Jeg for min del sov store deler av veien, og fikk bare med meg Jørunds fantastiske spørsmål ca. 3 timer etter avreise fra Bohemen (Jørund våkner, veiver med armene og utbryter; "Åssen gikk matchen?!"). Vel framme bar det rett til puben der Engafolk allerede hadde tatt over hele lokalet. Det var så fullt at mange av oss blei stående ute i gangen, men også der kunne vi høre de finfine Engalåtene som de spilte på anlegget inne i puben. Stemninga var god, for alle regna med at ny eliteseriekontrakt ville være sikra et par timer seinere. Dessuten hadde vi jo, som sagt, et jævla surt tap å revansjere. Dette skulle gå vår vei!

Vi blei eskortert til Hansa stadion av noe som må ha vært hele Bergens nasjonale politistyrke. Vi er fali, for å si det sånn. Vi ankom stadion, og kom oss inn på asfaltflekken vi skulle stå på. Da spillerne kom på banen skjedde det noe kult. En hel drøss folk hadde (helt uorganisert og på eget initiativ, selvsagt) tatt med seg store mengder bluss inn på stadion. Resultatet var 150 røde bluss som tok i mot spillerne. Et nydelig syn. Dessverre hadde det ikke spesielt stor innvirkning på gutta.

Kampen trenger vi ikke si noe mer om enn at vi tapte, og måtte håpe på at Rosenborg skulle klare å holde nullen det siste minuttet av overtida på Lerkendal. Noe de selvsagt ikke klarte. Aldri har et minutt vært så lenge, og aldri har det vært så kjipt å høre at bartetrynene har gått på en smell. 12. plassen med kvalik-kamper på kjøpet var et faktum, noe bergensertøytene syntes var kjempeselig.

Nå var det ikke noe særlig fett å være i Bergen lenger, og vi ville alle sammen bort så fort som overhode mulig, noe som viste seg å ikke være særlig fort. Fra stadion var det nemlig tidenes bilkø, så når vi endelig hadde fått alle om bord i bussen tok det enda halvannen time før vi var ute av vestlands-hølet. Det å sitte der i bussen, deppa, sliten og forbanna mens de kvalme Brann-supporterne gikk utafør og hoverte, samtidig som alle "venna" mine som ikke holder med enga sendte meg snørrhovne meldinger er noe av det kjipeste jeg har vært med på. Der og da lovte jeg meg selv dypt og hellig at jeg aldri skulle sette mine bein i Bergen igjen (selv om jeg allerede da visste at det løftet ville bli brutt neste gang Enga hadde kamp der).

Da det var klart at vi måtte gjennom kvalik-kamper så jeg for meg at bussturen hjem skulle bli et helvete uten sidestykke, med bare depping og dårlig stemning. Men den gang ei, heldigvis. Etter at det verste sjokket hadde lagt seg begynte vi å psyke hverandre opp før kampene mot Sandefjord. Dette skulle vi klare! Det blei en rar blandings-feeling av samhold, smådepping og forsiktig optimisme. Da vi stoppa på Valdres blei det også tid til å bruke opp litt flere av blussene som var blitt tatt med oppover. Det blei til slutt et ganske så fint lite pyro-show midt i svarteste skauen.

Da vi gjorde et av nattas siste stopp, på Fagernes, ble vi ønska hjertelig velkommen av noen av de innfødte rånerne, så vel som en stakkarslig gjeng ikledd gule Natteravnere-jakker. Etter at vi hadde prøv- osert rånerne en stund, med snøballkasting på bilene deres og annet moro var det en av våre som bestemte seg for å fyre opp et par bluss til. Kanskje ikke så lurt i og med at vi befant oss på en bensinstasjon, men den slags detaljer er til for å oversees. Jeg veit ikke om det var rånerne eller natteravnene som ringte, men ca. 3 sekunder etter at blussene var fyrt opp var farbror Blå på pletten (og nå blei plutselig rånerne veldig oppesen, selv om de hadde holdt seg på god avstand fram til sjonkel kom). "Nå kommer dere dere inn i bussen, og peller dere vekk herfra!" var den hyggelige meldinga vi fikk med oss på veien hjem mot Norges eneste by.

Et par timer seinere var vi framme utafør Bohemen: Alle var enige om at det var en bedriten kamp, men en fin tur... tross alt.

-Greger

SUPPORTERBANDEN av Emberland og Sveen

Ronny Kvernen-Bacalao er, som ålesundinger flest, opptatt av de finere ting i livet. Han vier det meste av uken til sjømat...

På poshe Kråmyra, naturlig nok dyrest i Tippeligaen med tanke på billettpriser, er det ikke lett å sanke tre poeng!

Når så regnet tar tak, og Kvernen-Bacalao samtidig må leve med å være den eneste på tribunen som ikke har sett musa til Berit Riise, blir det vrient å takle nok et nederlag selv for en munter mering...

Når nedrykket kommer forsvinner AaFK stille tilbake inn i glemselen, og Ålesund by vil atter en gang kun huskes for det den kan best: brenne.

Enga. Sønda'n var der

Far min var alltid styggtidlig oppe. Han vekte fugla. Jeg grua meg. Jeg visste hva som kom. "Har'u tenkt å dra deg hele da'n?" To timer til klokken i kjerka på Enga starta. Fatter'n var klar. Det er sønda'. Han hadde jobba i støv og møkk hele uka på Bruget. Freda'n var'e utbetaling og nå var'e fridag. Vakke no engelsk frokost nei, men greit nok. Mutter'n sto alltid på og serrverte sikringskost. Hu hadde ikke akkurat fem eller seks da'ers uke, det var alltid sju, med overtid. Vaskejobb for 18 læregutter pluss seks da'er på daghjemmet i Opplandsgata, tidlig opp og seint i seng. Vare noen som snakka om 48 timer? Sønda'n var middag som tok timer å lage.

Arbeidsklære var tatt med hjem for vask og lapping. Sveisinga sørga for heller hølete kjeledress. Tålmodigheta sjøl, Mutteren, lappa det sammen på sveivesymaskina. Fatteren dressa seg opp. Han var en av gutta og kunne ikke droppe det. Oppe i Smålensgata traff han Normann, sammen gikk de til hjørnet. Hva kom til å skje? Vålerenga hadde hjemmekamp. Klart at gutta ville klare det. Men åssen var'e sist. Gløm det. Nå dreier det seg om i dag. På hjørnet passerte en kis. Han hadde ikke dem rektige klæra. Kunne ikke være fra distriktet. Ikke dem samma som gutta hadde. Var sikkert fra Kampen og du så're på stilen. Normann sa: Vakke det skatteinnkreværn a? Det var fleip.

Denna sønda'n var varm og støvete. Lukta var sommer på Vål'enga. Alltid stille. Etterstadtrikken romla forbi og det var det eneste som forstyrra bortsett fra toget som spydde ut røyk i skjæringa av og tel. Nå var'e viktigere ting. Laget. Det var alltid de faste og de kom innom hjørnet. Du sår'e på'rem. Var det en god dag? En etter en, blei grundig vurdert. Alle hadde klengeavn. Jo'a, det var greit nok. Motstander'n ville få problemer. Faen ta. Miljøet var no spesielt, sjøl om vi ikke visste hva miljø betydde. Det va'kke nødvendig, for det var bare no som var. Flagg og banner vakke oppfinni og det vakke nødvendig. Alle kunne se og høre at du kom far Vål'enga.

Onsda'n føre hadde tre av de mest sentrale spellera blitt oppdaga på et utested med ei helt Vermuth på deling. På den tida kunne'ru telle kjente utesteder på ei hånd, det vakke vanskelig å bli oppdaga. Dette som nå, skapte bruduljer og ryktene sa at de fikk karantene

i tre uker. Nå vare sønda', hjemmekamp på Bislett og Helmuth dro rundt i bilen sin og beordra de tre sanksjonerte å stille til kamp. Det var vel da at ei hel Vermuth blei til ei helt Helmuth.

Opptakten til supporterera foregikk på Lompa. Halvliter'n kosta to kroner og tida var lang, men det forhindra ikke diskusjoner. Lada stemning og forventninger. Som guttunge blei jeg rimelig lei av Solo og prat. Hva så, det var jo kamp. På Bislett vare fullt, men aldri fullt nok. Alltid tidlig ute og alltid så vi fram til kampen. Møte med pøselser'n var på min side. Fatteren og kammerata spanderte alltid. Kampen starta og gutta fra hjørnet gjorde sitt. Ellers var ikke fatter'n til å snakke til. Vi rakk noen pils på Lompa etter kampen med dem samma synspunkta. Så blei det omsider middag. Mutter'n venta og måtte akseptere lukta av øl.

Neste uke kom som den forrige. Det vakke spesielt spennende, men sånn var heller ikke livet for en arbeider på Vål'enga. Stå opp og vær på jobb fra sju til fire hver dag og til ett på lørdag. På skolen diskuterte vi alltid kampen og det var alltid potensielle spillere. I gymtimen blei tinga satt i praksis. Vål'enga var alltid suveren i idrett. Gutta på laget måtte betale for medlemskapet og trene som pålagt. Ikke sponsa utstyr. Som Arild sa det. Du fikk gnagsår av støvla opp under arma. Knotta måtte'ru spikre på. Jernlest og verktøy var standardutrusting i materialkassa. Gutta måtte betale sjæl. En gang drista Arild seg til å ta ei ny lisse som strømpeband. Det vakke teip da. Reaksjonen fra materialfrvalter'n vakke nådig. Du sløste bare ikke med sånt. Matpakke til kampene var standard inntil Steffens beordra diett til alle. Sjela var der. Skulle'ru bety nonting så måtte'ru gi no. Æra var viktigst. Hvem kunne tenke seg å tape fordi det dreide seg om penger? Trikken kom og den tok oss til Bislett. Trikken var en institusjon fra og til Etterstad. Etter kampen vare alltid diskusjoner på Lompa seinere i Ryenbua hos Eva i Normannsbakken. Hu hadde de beste pølsene i by'n. Spessial kosta ei krone. Søndagsmiddag blei alltid utsatt. Det var "normalt".

Ære være Enga og mødre som var de virkelige heltene. De sørga alltid for familien og samholdet.

Sotahjønets venner Knut Roar

Ny cd, selges i Sjappa
15 originallåter
140 spenn

ASSTRONAUT CINNAMOON BACKSTREET GIRLS GATAS PARLAMENT PHANTOMS
BRAWL THE CREW THE LAUNDERETTES TOM TRUSSEL AMERICAN SUITCASE
WHALERS RAVI OG DJ LØV NEHVADA MUZZLEWHITE STONES

OSLOs STOLTE HET

EN HYLLEST TIL VÅLERENGA

Plakat (70 x 50 cm)
m/første 1000 ex

Hva nå (igjen),

Vålerenga?

Det er den forunderlige verden med Vålerenga i et nøtteskall:

Du har akkurat sett en av de sjukeste kampene i Vålerengas historie, nei forresten i norsk fotballs historie. Plassen i eliteserien er reddet – sportslig sett, og så får du en brosjyre i hånden hvor det står "Krise!!!" i store rød bokstaver. ASA sletter gjelda (Gud velsigne Fredriksen og hans menn), men trekker seg ut. Vålerenga må skaffe rundt 6 millioner kroner for å få den essensielle proffisens og dermed tillatelse fra de høye herrer i NFF til å spille i nettopp den ligaen vi berget plassen i.

(Og jeg skal ikke snakke her om det at Fredrikstad og HamKam har fått "dispensasjon" til å spille i Tippeligaen med ikke godkjente stadioner, mens Vålerenga i skrivende stund ikke har fått "dispensasjon" til å spille med ikke godkjent økonomi. Hvis FFK og HamKam hadde måtte satt i stand sine stadioner spors det hva som hadde skjedd med deres økonomi....)

Uansett: igjen stiller Vålerengas mest lojale opp igjen og Klanen lover å skaffe 2 millioner av det som trengs. Pr.27.11 var det samlet inn 1,2 millioner, med andre ord, bli ikke overrasket om Klanen leverer det som trengs. Igjen.

Først og fremst; selvfølgelig skal Klanen trå til i en sånn situasjon. Dette er ikke en protest mot innsamlingen, den er rett og slett gull verdt. Bokstavig talt. Og jeg hyller hver og en som har bidratt, samt applauderer Klanens styre m.fl. som har gjennomført aksjonen. I 1995 stilte Klanen også opp til redningsaksjon. Den gang var det ikke fullt så mye kroner i fotball, Klanen var ikke så mange, og man trengte ikke så mye penger. Men jobben ble gjort da og. Pengene ble samlet inn og det var det.

Jeg syns det blir betimelig å stille noen spørsmål. Jeg har nok ikke (gode) svar på de, men like fullt bør man spørre. I essens; Hva får Klanen "igjen" for bidraget og hvordan sikrer vi at pengene brukes på best måte? Joda, et lag i Tippeligaen er det man får. Men i min verden er det slik at dersom du bidrar mye til noe skal

du få ha en stemme der det teller. Og den stemmen skal man lytte til. Dersom det er 6 mill som skal til, og Klanen bidrar med 2 mill, er det så galt om Vålerengas supportere gjennom Klanen er med og bestemmer noe i klubben, i stedet for kun å donere penger uten å egentlig få noe for det?

Hvorfor kan jeg mene at Klanen i det hele tatt skal involvere seg i slikt? Vel, rett og slett fordi Klanen i dag er en maktfaktor og en bedrift i seg selv. 7000 medlemmer gir 150.- kroner i medlemskap hvert år. Selv om ikke alle medlemmene er på alle matcher er Vålerenga nesten garantert 3000 tilskuere på hver match som følge av denne medlemsmassen. Klanen har vist hvilken markedsrett og egendisciplin man har gjennom for eksempel boikotten av LSK-matchen for noen år siden da LSK hevet billettpreisen for Vålerengas tilreisende, (men ingen andre).

Klanen eier store deler av Bohemen og Sjappa, og de drives nå godt under ledelse av kyndige folk som kjenner Vålerenga. Både Sjappa og Bohemen er vel allerede i overskudd, og overskuddet øker. Klanen har en enorm markedsføringskraft i forhold til å representere Vålerenga. Og stort sett er det positive oppslag i avisene i våre dager som resultat av Klanens nærvær. Det viktigste i forhold til det profilerende er Klanens ivaretagende av myten om Vålerenga og Bohemene. Når ingen spillere eller ledere lenger "er" myten har Vålerengas supportere og Klanen tatt den rollen. Det er en svært viktig del av jobben med å skape interesse rundt Vålerenga.

Det viktigste av alt er at Klanen som en helhet er de eneste som ganske sikkert aldri vil mele sin egen kake eller tenke på egne fordeler annet enn Vålerenga Fotballs aller beste. En ting er hvorvidt Klanen skal gjennom sine bidrag og sin lojalitet få faktisk makt, for eksempel i styremøtene. En annen ting er om Klanens lojalitet skal utnyttes. Stadig dukker det opp forsøk, som regel utenfra, på å selge produkter og tjenester til Vålerengas mest trofaste bare fordi de er nettopp det: trofaste. Alt fra de underligste klesplagg, fotballkort, øl, osv osv. Slikt må man på en måte regne med

når man representerer en slik forbruker og profilmakt. Verre er det dersom klubben prøver å profitere kynisk på lojaliteten, for eksempel gjennom en økning av billettpreisen som går utpå det man kan forvente i forhold til normal prisstigning i samfunnet. Slikt kan effektivt hindres dersom Klanen er en del, eller utnevner representanter til det styret som bestemmer i klubben.

Vi kan tenke oss mange måter Vålerengas trofaste kan sikres medbestemmelsesrett i klubben de facto som juristene vel kaller det. Og nå er en riktig tid for å tenke på dette siden man bidrar med slike summer som innsamlingsaksjonen vil gi. En ide er at Klanen har representanter i styret til Klubben, og da igjen er det et spørsmål hvorvidt de representantene skal være Klansmedlemmer eller hvorvidt Klanen skaffer kyndige folk som svarer til Klanen. ASA tillot Klanen å ha observatører på møtene sine, om jeg ikke tar feil. Selv om Klanen ikke hadde reell medbestemmelsesrett. Vålerenga etter Fredriksens utflagging ser ut til å bli en ren medlemsklubb, burde man på sikt organiserer det slik at Klanens medlemmer blir medlemmer av klubben? Slik ville Klanen effektivt kunne bestemme svært mye, om ikke alt gjennom årsmøtet, selv uten å komme med mer enn en brøkdel av Klansmedlemmene på årsmøtet. Vi kan tenke oss muligheten for at Klanen eier, leier inn, eller sponser enkeltspillere. I dag er kanskje ikke dette et tema siden innsamlingsaksjonen bare skal sikre et minimum til drift, men på sikt ser jeg muligheten for at Klanen kostnader ved spillerinnkjøp og/eller lønn, men

da også "eier" spilleren og skal ha inntekten av eventuelle videresalg. Det finnes sikkert andre muligheter, og de overnevnte ideene er sikkert ikke alle like gjennomførbare eller smarte.

Men essensen er den samme:

Klanen bør ha en skikkelig debatt om sin rolle i forhold til medbestemmelsesrett over det som skjer i klubben. Den debatten er mer aktuell nå enn noen gang siden klubben sliter økonomisk og trenger Klanen mer enn noensinne, mens Klanen faktisk er sterkere enn noensinne, på alle måter. Da bør vi spørre oss selv om vi bare kan overlate slike midler og slik lojalitet til hendene på folk i Klubben uten at vår stemme skal høres.

Disse tankene kommer ikke som et resultat av ønsker om makt til Klanen for maktens egen skyld. Tankene kommer fordi Klanen er den eneste kraften som består uansett hvilke investorer, ledere, stiftelser, klubber og fond som kommer og går. Og fordi Klanen er den sikreste garantisten for å sikre at myten om Vålerenga, identiteten og kulturen ivaretaes og lever videre.

Nå har vi hatt vært gjennom en del forskjellige varianter av hvordan klubben ledes og finansieres. Denne gangen er man igjen nødt til å tenke seg godt gjennom hvordan jobben skal gjøres. Kanskje det er på tide at de som gir mest for Vålerenga skal ha rett til reell medbestemmelse også?

HipHop

Klanens årsmøte

Vålerenga Kjerke

tirsdag 2. mars kl. 18.00

Mott opp - vi må stake ut kursen for fremtiden

CONTINENTAL CUP

HERNING 21.-23. november

Endelig dags for ishockeytur til utlandet igjen, denne gang destinasjon Danmark. Foruten Supporterbussen med 40 passasjerer, var det en god del som reiste privat. Klanen på danskebåt fungerer utmerket, og vi var fulle. Av optimisme, selvsagt. Milano som vi på forhånd hadde regnet som vår største konkurrent, ble slått ut i runden før. Vi skulle møte Unia Osewiczim (Auschwitz), Rouen og Herning i den rekkefølgen. Det polske laget visste vi lite om. Rouen hadde vi slått to år på rad, men hadde gått til innkjøp av mange nye spillere. I bunn og grunn forventet vi at gruppesieger sto mellom oss og danskene. Akk, så feil kan man ta..

Vi ankom ishallen med fem mann på taket. Med bluss... jo takk, det kan virke en smule harry, men vi elsker som alle vet oppmerksomhet. "Hva fanden! Satt fyr på sin egen buss?!" Takk og lov hadde vi også med oss stjerneskudd inn til å varme oss på, for dette var vel den kaldeste hallen jeg har satt mine ben i. Kampen mot polakkene bar dessverre preg på at vi manglet altfor mange spillere. Det hele endte 1-1, etter at Jocke Backlund scorte for oss. Kunne gjort det bedre, men ikke så ille utgangspunkt. Samme dag slo Herning Rouen. Fredag kveld sto det litt sightseeing på plakaten, i den grad "sightseeing" innebærer innsiden av puber. Og nattklubber. Og minibarer. Men fikk da spist den beste biffen i hele mitt liv i en nedlagt kirke som nå fungerte som kro.

Nervene undertegnede våknet opp med lørdag morgen, skyldtes overhode ikke kveldens utskjelser. For en dag, her måtte hockeygutta vinne for å ha håp om å gå videre, pluss at eksistensen til fotballaget sto på spill! Hockeykampen startet slett ikke verst. At Rouen er et bedre lag en tidligere, er det ikke tvil om. Tviler heller ikke på at vi hadde slått dem med alle våre beste med. Dessverre slipper vi inn fire mål på drøye ti minutter i 2.periode. Hva skal man si? Det finnes mangt man kan skyldte på, men vi konstanterer vel heller at i praksis var drømmen om finale knust. Etterpå fikk hockey være hockey, alle mann til Fox & Hounds og foppall på storskjerm.

Herregud, så kort vei fra dyp fortvilelse til ellevill glede. Og stille ettertanke. Continental Cup betyr ikke SÅ mye likevel.. Og for en kamp. Stemningen fikk i hvert fall bartenderne til å hente fram kameraet. Gråt, latter og en sinnssyk lettelse. Og masse kyss og klem! JADDA!! Ut på kvelden, da disse følelsene hadde lagt seg en smule, kom det sure tapet mot Rouen igjen. Som vanlig har jeg vansker for å holde kjeft, og en egen evne til å svartmale. Så til de som fikk seg en skrape som ikke var helt fortjent; unnskyld. Har vurdert å skaffe alkoholås til kjeften min.

Heldigvis er vi ett av de lagene som setter ære høyt. Som aldri sier at vi ikke har noe å spille for. Rouen slo Unia i førstekampen søndag, dermed måtte Herning slå oss. Her hadde de alt å vinne, men det så ikke sånn ut. Den gode, gamle galgenhumoren til oss på tribunen, som har redda oss mange ganger, kom fram. Kim Larsen-hits, "alle jer har samme papsen" og "Ricky hadde drikki" var blant de schlägers som ble skrålt. Og vi vant, selvfølgelig. Den skotske dommeren prøvde å ødelegge nok en kamp. (note to self: spørre IIHF hvor i h**vete de har fått tak i disse dommerne!). Men vi hadde reist kjerringa, og vunnet igjen. Neste år tar vi alt! Jeg skal personlig sponse solhatt og appelsiner til alle spillerne hele sesongen.

På kvelden fant noen det for godt å se "Finding Nemo" på kino, mens andre tok seg en tur på pøbben. Der dukket spillerne opp etter hvert. Men som de profesjonelle gutta de er, hadde de allerede kampen mot TIK på tirsdag i tankene. Selvfølgelig, skal det bli tur på oss til neste år også, så må grunnlaget legges. Takk, gutter, for jobben dere gjør.

Tilbaketuren gikk for så vidt greit, vi rakk ferja med hele tre minutters margin. Selv fant jeg meg en køye, og angret på at jeg hadde sagt ja til å skrive turreferat. Sliten, ja. Men min korte oppsummering var som følgende: det er faen meg verdt det, alt sammen!

-Skat

Kulturuke

Tur-retur Graz i en "Skoda Fabia Combi Elegance"

Med tre lyslugga, Vålereng-oppfostra, byhistoriefundamentalistiske amatør-arkitekturforskere og en ditto hoffnarr ved bordet, var det kanskje ikke så rart at ideen fikk en viss begeistra oppslutning da den ble lansert, særlig ettersom det var rett etter andre omgang i fredagskvissen og vi satt og venta på resultatene. Promille og andre stemningsskapende forhold påvirka nok mottakelsen og beslutningsprosessen i betydelig grad.

At Sotahjørnets Venner i tillegg inneholder et klanskremistisk krapyl med et narkotisk forhold til VIF- og klansrelaterte institusjoner og arrangementer, samt en utflytta sølvrev med alle Sotahjørnets fellestrekk, dog med et tidlig lansert og hittil ikke velbegrunna reiseforbud, dempet heller ikke entusiasmen.

En mulig bekymring kunne være at min Skoda Fabia Combi Elegance ikke ville være stor nok. Det er ganske røslige karer blant Sotahjørnets venner, både fysisk og åndelig, og frykten var en stund virkelig til å ta og tukle med. Da avgjørelsen falt, med fire deltakere på turen, og krapylet trygt anbrakt i flyet, svant angsten som hangover rett etter åpningstid på Bohe-men.

Uten at vi skjønnte hadde imidlertid frykten drivi Hoffnarren til å skaffe seg en ny bil, en standsmessig forretning, en gild investering i framkomst og komfort. Hans engstelse hadde vært gjennomsnittshastigheten og etappeprogrammet

Siden dukka det ikke noen velkamuffert bekymring, før ved et tilfelle under nedkjøringa mot Graz, der Hoffnarren absolutt skulle undersøke dama vi hadde følge med i fila ved siden av

nærmere, selv etter at hun hadde tatt av fra motorveien. Men farten kom ned igjen i mer komfortable 169-170 etter at sideveien fjernet seg fra vår trasé.

Målet var Graz. Europas kulturhovedstad 2003, sentrum for høstens vakreste eventyr, og opplevelse av det mest utvidete kulturbegrep siden Tom Lund fikk hjemkommunens kulturpris. Men vi skulle innom Berlin, Praha, Wien på veien, for å runde av med runde, milde begrensninger på oppholdet i Graz.

Avreisetidspunkt var avhengig av Dødsbekken Oksa, for ikke kunne han bare uten videre reise fra byen, eller noe i byen, eller noen i byen. Og det ble ikke avreise før søndass morran, dermed røyk Berlin, trudde vi. "Hvorfor det?" sa Hoffnarren, "vi rekker da Berlin på søndag".

Så møttes vi på en solvaker, rimet søndassmorra i midten av oktober, i fulle Vålerengpontifikalier, røde og blå og hvite ula gjennom byen retning kontinentet i Hoffnarrens diplomatsvarte limousine. Jeg har aldri rekki Berlin på en dag, man skal ha en sær mangelfullt utvikla respekt for fartsgrenser for å klare det. Det hadde

ikke Hoffnarren. Så lenge vi var i Norge. Gjennomsnittsfarten steig raskt etter at vi hadde passert Svinesund, og røykera våre gleda seg etter hvert bare til Øresunds-ferja der de kan kjøpe én tjupakning i løpet av halve overfarten på tju minutter. For oss andre var Øresunds-overfarten en glede, for siden Hoffnarren nekta å sleppe rattet, hadde det ikke vært mulighet til å få fuktet strupen under hele turen. Det er lenge å vente helt til Helsingborg for å få seg høyst tiltrengt kosttilskudd.

Og neste stopp var Gedser

Klansropet er på utkikk etter faste skribenter.
Reisebrev, intervjuer, synsing eller reint jug og fanteri.
Ta kontakt: ar@klanen.no

hvor ferja skulle bringe oss over til Rostock. Takket være Hoffnarrens kjøreferdigheter rakk vi nesten ei ferje tidligere, dessverre ære alltid sånn at når du er veldig tidlig ute, bliere alltid lenge å vente. Men vi som var stengt ute fra å bidra med sjåførkunst, fikk dermed halvannen time å ta igjen mange timers tørke. For vel ække Gedser noen storby, men et skjenkested hadderem. Og etter å ha blitt lett tilsjasket av forfriskningene, oppdaga vi at Gedser også hadde et overnattingssted. Beileilig nok lå det rett ved siden av skjenkestedet. Vi som hadde risikoen for å ikke

rekke kvissen på fredan i tankene, øyna en løsnig, for vi måtte over med ferja torsdagskvelden om vi skulle ha noen sjanse. Siste ferja, som vi hadde et visst håp om å kunne rekke, nådde Gedser ved midnatt. Vi sendte Oksa inn for å sjekke. Han kom humrende ut igjen etter noe tid. En eldre herre hadde vottet hotellet, men han hadde ikke helt skjont spørsmålet om å reservere rom. "Hva beha?"

Nei det var aldri noen som kom der, sa han, bare kom når dere kommer.

Langt ute i Sør-Berlin fant vi endelig noen hotellskilte. Alle mann inn for å teste tysken. Det blei såpass avansert at innehaverne, hele familien satt i spisesalen, moret seg kostelig. Forståelsesfulle og hjelpsomme forklarte de oss veien til annekset, Hotel Gropi, etter å ha innkassert betaling på forhånd, og de sendte oss ut med en haug nøkler, med løfter om at det var frokost inkludert på stedet.

Stedet lå såpass avsides, fjernt uti noen sidegater, at vi først ante litt uråd. Ølørken under reisa hadde jo gjort oss litt omtåka. Vi fant fram med ulike midler, men skepsisen forsvant ikke da vi fant huset, fullstendig mørklagt og dyster inne i en haga. Usikre på hvor døra var sneik vi oss fram for ikke å bli tatt som innbruddstjuer. Straks vi, etter litt anstrengelser kom innafør, gikk lyset på som var vi venta, og stemningen steig. Men det var jo bare automatikk. Automatikk var det selvfølgelig i at vi kort etter var på gata igjen etter hurtiginnsjering. Målet var nærmeste pub, og vi gikk langt fra tørste til sengs. Det var faktisk frokost på stedet. Det viste seg at det var andre gjester der også, Oksa nektet bestemt å tru det, og vekket reisefølget, eget og andres, med høylydt of frydefull sang:" Gud

vil jeg skal være et solskinnbarn, og lyse for han hver dag", velkjente toner for oss som er født med Frelsesarmeen og Ebenezer som dominerende krefter i nabolaget.

Praha er alltid en opplevelse. Fordi vi bare titta på varene da vi passerte inn i Den tsjekkiske republikken over Zinnwald, den tetteste bestanden av prostituerte jeg veit om i hvert fall, kunne vi ankomme Praha i tiden til en heldagsopplevelse. Det er mye å se og drikke i Praha, dyrt og billig, og vi prøvde det meste.

På vei til Graz skulle vi vi bare skulle innom og spise i Wien, med en befarig sammen med dattera mi. Som den drevne Wienbesøker jeg er, gaida jeg Hoffnarren inn på Gürtel fra Autobahn Nord, kjørte langs Donaukanal til vi kom akkurat for seint til å svinge inn på Ringen. Det gjorde imidlertid at jeg fikk vist gutta Die Wien, den lille nedgravde bekken som har gitt byen sitt navn.

Vel inne på Ringen igjen, ringte vi dattera, som dessverre ikke kunne komme fra riktig enn. Vi tar en tur

tel rundt Ringen, sa jeg, så får dere sett alt sammen ordentlig. Operaen, Hoffburg, Parlamentet, Rathaus, Cafe Landmann, Volkspark, Schottentor, Stadtpark, Schwarzenberger Platz. Før jeg var ferdig med gjennomgangen var vi inne på Ringen igjen. Ny telefon til datteret. Det tok nok timer før vi kunne få gaid. Vel inne på Ringen for tredje gang, beslutta vi å reise videre. Hun kom jo etter til Graz i alle fall. Uten annen dramatik enn den som er beskrevet i innledninga, ankom vi Eggenberger Pensjon, Walkenhof i rolige former.

Rombestillingen var gjort gjennom våre kontakter i Wien for å hindre forhåndsdommer og represalier. Etter en rask innløsning skulle vi møtes i baren i første. Der blei vi straks gjenkjent, blå-rød-hvite som vi var, under høylydt æresbevisninger, og med en grappa på huset. Så der kunne vi jo ikke bli sittende. En rask telefon med krapylet satte oss på sporet av puben der alle var. Der slutter hukommelsen omtrent på den tida fyren fra Grazer AK kom og bekjente at det blei spandert øl på alle Vålerengfolka. Jeg husker at Turens brorskap blei oppløst da en Hoffnarr skulle ut og

få seg noe mat, og at jeg fikk meg tre gratis-øl. Men så vare slutt. Nei, forresten ikke helt. Jeg husker jeg pussa tenner, og da jeg svinger hue bakover i en elegant bue for å gurgle meg, følger hele kroppen med. Beina bare så vidt, for der ære en terskel som stopper dem. Resten, kroppen, altså, fortsetter bakover og stifter bekjentskap med et flunkende nytt håndlaga furuskap. Bare så altfor spinkelt.

Vertskapet gjorde meg oppmerksom på skaden dagen etter, litt brydd, men de måtte jo ha ødeleggelsene dekket.

Større skader hadde de ikke sett siden frigjøringa, som et flertall i Østerrike nå kaller krigsopphøret i 1945 i den lykkelige glemselens skjær. Fra og med den vakre onsdagsmorgenen, allmannamøtet på Schlossberg, og gjenforeningen av Turens brorskap, var vi jo stort sett sammen alle sammen. Husker muligens det samme alle sammen, har glemt det samme alle sammen. En ting har vi felles. Minnet om det som skjedde, da Graz fikk en ny kulturbetydning for oss Vål'enggutter. Noen seine trikkepassasjerer i Graz fikk seg en helt annen kulturopplevelse på onsdag da Oksa knelte ned for ei voksen dame på femti og sang: Ich bin ein armer, kleiner Strassensänger und traum von einem längst verloren Glück"

Fra hjemturen ære ikke stort å berette. Vi skulle jo rekke kvissen. Bortsett fra, kanskje, at vi rakk den siste ferja til Gedser hvor vi ankom kl. 2400, eller 0000, har aldri vært helt sikker på det derre. Men ukas opplevelser hadde gjort oss mindre gira på Hotell Gedser. Vi hadde ved nærmere ettertanke tenkt ut hvorfor det ikke var noen gjester der, så vi dro videre, og fant et bedre og billigere krypinn ved Nykøbing. Så kunne røykera våre kjøpe seg en tjupakning igjen på halve overfarten, mens vi ikkesjåførene kunne ta oss en veltortjent bayer. Og for å utløse spenninga vi hadde under hele turen, og under hele lesinga, hvis noen har lest detta, vi rakk kvissen, men vi har aldri kommet oss helt etter turen, noe kvisstabellene sørgelig nok ikke skjuler.

Milton

Klansliv i 2003

Det har blitt sutra og klagd over mangt og mye denne sesongen, noe av det sikkert med rette, annet bare surmaga. Derfor er det hyggelig å kunne oppsummere en god del positive ting som har skjedd denne sesongen sett i forhold til klanslivet.

Klanan Airways – en suksess fra første take-off

Jeg begynner med en kald og klar aprildag, serieåpning i Trondheim. Klanen charterer sitt første fly på en del år. Litt spent stemning, klarer vi å fylle dette? Jada, uten problemer ble flyet fort fullt og totalt var det 1200 som tok turen til Trondheim med ulike framkomstmidler. Imponerende, med tanke på at dette også var TV-kamp. Tifograppa slo an tonen allerede i serieåpninga med et kjempebanner og satte en standard for resten av sesongens tifoarrangementer. Etter den oppløftende premieren til Klanen Airways var det ingen grunn til å stoppe med charterfly. Fly ble chartert til Ålesund, Molde, Bryne, Bergen, Graz og Krakow. I følge Sjappesjef Veie har det ikke vært problemer med å fylle flysetene, ja bortsett fra dagsturen til Krakow men en 175 seter med overnatting fikk vi på vingene. Sjappesjefen har også vist seg som den fødte reiseleder på disse turene.

Nå kjører vi ikke bare fly, busser er og blir det mest vanlige alternativet når man reiser i regi av Klanen. Alle turer har foregått i rolige former. Så vidt meg bekjent har Klanen ikke fått negativ fokus noe sted i Norge (eller Europa) denne sesongen. Verbale kamper og litt knuffing, ja vel, men dette er for småtterier å regne. For en gjeng med veloppdragne supportere..... I by og bygd har vi blitt tatt godt i mot, ja bortsett fra Bergen men det er vel heller å tolke som en hedersbevisning. At vi blir tatt godt i mot er kanskje ikke så rart når penga renner inn sammen med hundrevis av klansfolk. Tror både klubben og Klanen er tjent med at vi opprettholder vårt gode navn og rykte.

Medlemmer

Medlemstallet i Klanen har økt jamt og trutt med et toppår i 1999 (7200 medlemmer). I år har vi passert dette tallet og har i skrivende stund ca. 7 300 medlemmer. Minner om at vi ikke teller katter og kanarifugler! Og statstøtte skal vi ha oss frabedt. Vi klarer oss sjøl.

Økonomi, eller hvordan alt vi tar i blir til gull. Gjennom 2003 har økonomien vært stabil og god. Mange lurer sikkert på hva penga går til og det skal du få vite nå. For styret i Klanen er det et stort poeng at alle inntekter skal pløyes tilbake til medlemmene. Dette skjer gjennom utgivelse av 3 Klansrop pr. år. Priser på turer med Klanen er satt så lavt som mulig og det er ikke budsjettert med inntekter på turer, heller sponing av dem hvis økonomien tillater det. Tifograppa gjør en fantastisk jobb og dette har vi brukt mye penger på. På årsmøtet 2. mars i Vålerenga Kjerke vil det være mulig for alle medlemmer å gå gjennom klanens regnskap. Regnskapet blir godkjent av revisor og vil inneholde nok av positive poster, godt at noe i Vålerenga familien går i pluss.

Ikke bare i norsk, men i europeisk sammenheng er vi unike i forhold til at vi har eierinteresser i vår egen pub Bohemen og vår egen supportersjappe. Begge virksomhetene blomstrer og i år har vi fått utbetalt utbytte fra Bohemen på ca. 70 000 kr. Dette viser at tidligere investeringer har vært særdeles lønnsomme. Både Sjappesjef Veie og Grønningen & Co på Bohemen gjør en kjempejobb og fortjener masse ros for måten de driver på. Vær greie med de gutta.

All innsats i Klanen er på frivillig basis og vi bruker derfor fint lite på administrasjon. Vi bruker noe penger på nettsidene våre, men disse er jo til glede og nytte for medlemmene. Dessuten har vi klart å redusere mye på disse utgiftene takket være frivillig innsats på drifting av systemet og reforhandling av kontrakt med nettleverandør. Samtidig som utgiftene til våre hjemmesider har blitt betraktelig redusert har oppdateringene blitt hyppigere. Vi håper dere som har tilgang til Internet har lagt merke til den gradvise oppgraderingen av sidene, da spesielt på å publisere nyheter fortløpende uten å gå VPN i nærheten.

Kultur

Den gode økonomien har også gjort det mulig å gi ut en splitter ny CD. Hvis du ikke allerede har den – løp og kjøp. Julia nærmer seg og dette er den ultimate julegave. Vi regner jo med å få dekket de utgiftene vi har hatt til produksjon av CD'n, men fordi vi har penger på bok, var det mulig å forskuttere kostnadene til produksjonen. Takker for øvrig alle bidragsytere

som stilte opp gratis. Vi snakker 15 nye originallåter av 15 artister, alle stilte opp gratis og en stor takk går til prosjektleder Øyvind Thune, Runar på Mono og Honymilk Records

To større arrangementer har vi også avviklet i år. Et i bakgården på gamle Ringnes 16. mai. Ragnulfs stilte opp og takk for det. Masse frivillig innsats her også.

I forbindelse med utgivelse av ny CD gikk release-party av stabelen i ærverdige Dovrehallen. Fullt trøkk, masse musikk og ganske bra med folk.

Klansropet

Vi har gjort en del justeringer når det gjelder Klansropet. Først og fremst har vi prøvd å få flere medlemmer til å si sin mening i Klansropet. Alle leserinnlegg blir lagt under vignetten "Brevsprekken" og dette synes vi det har vært en god respons på, men vi ønsker at ennå flere setter seg ned å skriver noen ord. Vi har 72 sider til rådighet når vi trykker Ropet, så plassen skorter det ikke på. Når vi er inne på formatet, vi har gått litt opp i størrelse fra og med nummer 62. Tidligere trykket vi Ropet i standard A5, nå har vi lagt til noen cm og kommer i 17 x 24 cm. Dette gjør at vi får mer plass til bilder. Apropos bilder, det er bare å sende inn bilder, turer, tatoveringer, på toppen av Himalaya, nyfødte og bryllupp, vi trykker det meste. Gi gjerne de som lager Klansropet en tilbakemelding på hva dere ønsker av stoff i fremtiden, vi ønsker stadig å bli bedre og prøver å rekrutere nye skribenter som vil ta i et tak. Har noen av dere skrivekløe utover det å sende inn et leserinnlegg nå og da? Ta kontakt og bli en av våre faste bidragsytere av redaksjonelt stoff.

Tifo

Det er bare å bøye seg i støvet. Hva Tifograppa får til er helt på høyden og over. Vi bruker mye penger på dette og vi forsvarer hver krona. Det tegnes, males og sys over en lav sko. Det meste av materialet bestiller vi hos hoffleverandøren vår i Italia som leverer varer til god kvalitet og til rett tid. Vallhall og Sofienbergparken tas i bruk når de største bannerne skal males. En stor takk går til Vallhall og Bratfoss som har latt oss holde på i hallen lenge etter stengt. Ja for ikke å glemme vaktmester og altnuligmann i hallen, Per Johansen har stilt både tid og ressurser til disposisjon slik at tifograppa har kunnet komme og gå slik det har passet dem. Ære være til alle i tifograppa og de som gjør deres jobb enklere, nemlig alle de som deltar aktivt i klanens tifo/tribunearrangementer.

Hadde a-laget i fotball klart å følge opp med resultater som tilsa at vi ikke måtte grue oss for å havne i 1. divisjon, da hadde denne sesongen gått inn i historiebøkene som klanens beste. Hockeygutta har levert varene, og er på god vei til å gjenta bedriften, la oss trekke mot Jordal Amfi denne vinteren.

Mette

Denne hilsenen fra barsjefen på Kings Cross ble sendt oss etter at serieåpninga var overstått i Trondheim, en honor til alle medlemmer som gir klubben og dens supportere et godt rykte. Det kommer mange slike henvendelser til Klanen i løpet av en sesong. La oss få slike hyggelige tilbakemeldinger også i fremtiden.

"Hi all you vålerenga fans, It's Dougie here, the bar manager from Kings Cross Trondheim.

Just dropping you a quick note to thank you for a fantastic weekend (apart from the result)! I know alot of you frequented the pub, some of you were still at Kings Cross on Sunday...

I have been running pubs for 13 years in 4 different countries and I have to say I have never met so many fans so polite and well behaved. Your support and good behaviour was first class not to mention the 800 litres of beer you drank!

The atmosphere in the pub on saturday night was the best since we opened and my staff found it a pleasure to work (and enjoyed the three cheers for them at the end of the night).

Just one question before I go! How do you celebrate when you win a game? Hope this gets to all the supporters.

See you next time, Dougie "

SPORVEISBUSSENE TURBILER

VIP-TURER • ARRANGEMENTER • SIGHTSEEING m/flerspråklig guide

**Lyst til å leie Vålerenga-bussen?
Gjør som Vålerenga, bruk VIF bussen.
Ta kontakt med oss for hyggelige priser.**

VI HAR BUSSE MED KONFERANSEBORD

Tlf: +47 22 08 43 48
24-timers vakt tlf:
+47 975 54 330
Fax: +47 22 08 43 14

www.sporveisbussene.no
E-mail: turbil@sporveisbussene.no

Sporveisbussenes turbiler

www.sporveisbussene.no

Herning (for tredje gang)

Det var en lystig gjeng som møtte opp på Bohemen før avreise, det er greit å vente inne varmen med en øl når det kjølig ute. Bussen kommer litt før antatt, men omtrent alle turdeltakere var allerede kommet, så det var bare å hive seg på bussen. Bussen var fullastet med 38 glade Klansmedlemmer i alle aldre og fasonger. Tradisjonen tro, blir det T-skjorter på alle sammen denne gangen også. Nede på Kaia er det bare å sitte å vente en times tid før vi kan sjekke inn. En ventepils eller to på terminalen får stemningen opp.

Etterhvert så kommer man jo inn på danskebåten. Det er i grunnen nå moroa begynner, selvfølgelig greide Colorline rote det til. Dem har klart å plassere alle på andre rom det dem egentlig var tiltenkt. Så da er det bare å om å finne dem man skal ligge med, eller? Til slutt samlet de fleste seg i Sailors Bar hvor vi fortsetter å trene opp stemmene våre til neste dags kamp, til alles store begeistring.

De fleste gjorde sitt beste for å tømme Tax-Free sjappa når den åpna. En hårtrimmer hadde blitt lurt ut i fra samme sted så det vanka håpklipp på lugaren til dem som hadde for mye hår på huet. Jentene fikk noen trusler de også, men heldigvis så ble det med det, og de brune loddene mine er fremdeles i behold. Etter mer øl og litt mat fant de fleste veien ned til Fun Fun Disco. Fun Fun Disco var ikke mye moro for min del, jeg fant ut at det beste for meg var helst å stikke tilbake til lugaren hvor jeg ikke var så langt i fra visse fasiliteter som trengs når man blir sjøsyk (jeg er i allefall overbevist om at det var sjøsyken som tok overhånd, så kan andre si hva de vil).

Neste morgen var jeg ikke sjøsyk lenger, det ser det ikke ut som om de andre heller var. Det tok ikke lang tid heller før vi var i Herning, kun 20 mil og 3 pissepauser. Vi rakk innom hotellet før kamp, og her var det orden på romma, så det var bare å lempe inn sekken og stikke.

På vei opp til hallen blei det surfing med bluss på taket av bussen. Så det ble rene blussbussen til glede for alle og enhver. Ishallen i Herning var litt for kald etter min

smak. Men de har en ting som veide opp for det. Salg av øl og andre alkoholinholdige drinker i kiosken. Det er jo kjempelurt, spesielt med Klanen på besøk.

Oswiecim visste jeg fint lite om før jeg dro ned, og like lite vet jeg om dem nå. Selve kampen var ikke den beste jeg har sett, dårlig tempo og det var lite som fungerte. Den første perioden var ikke mye bra, og etter ett bortdømt mål ble det ikke særlig bedre. I andre periode begynte spillet å ta seg opp litt. I tredje periode var spillet greit nok, og begge lag fikk inn et mål hver, og etterpå vant vi straffekonkurruansen. Vi burde ha vunnet mot disse polakka. Nok sagt.

Noen var litt slitne etter overfarten i fra Danmark, så på noen ble de en stille kveld. Men litt liv på puben var det jo. Men vi visste det ville bli en lang dag på lørdagen, så vi tok det sånn passe med ro.

Dragene fra Rouen ser ikke ut som om de har gjort det helt stort i år. Så jeg hadde i hvertfall store forhåpninger om å slå dem. Vi har gjort det før en gang, så om ikke annet, burde vi ha et psykisk overtak, trodde vi. "Merci coco" ble en slager før kampen, men hvor provosert kan man bli av en gjeng som bare synger, gliser og har det goy?

Vi kjører stjerneskudd tifo når gutta kommer på isen, og håper på det beste. Supporterne dems har med seg intet mindre enn tre stortrommer og ødelegger for alt som heter synging. Så en av våre går like gjerne bort og bøffer en av trommene dems. Det var moro en liten stund, men trommer er og blir en uting for klanen, men det er lov å drite seg ut på tur i ny og ne.

Spillerne fra Rouen spiller skitten, dirty voldshockey. Det er ikke morsomt å se på. Gutta våre spiller så godt de kan, og det er et helt annet sus over laget enn når de spilte mot Oswiecim. Det er mer slik vi liker å se dem. Til tross for tvilsomme dommeravgjørelser og iltre franskmenn på isen, klarer gutta seg bra i første omgang, og det står 1-1 når pausen begynner. Resten av matchen forbigår vi i stillhet. Dommeren fra hælvet ødela alt.

Etter Kampen er det bare å komme seg ned til Herning

by kjappest mulig. Nå må vi se på fotballmatch. Noen av Klansgutta har overtalt en av pubene til å vise kampen på storskjerm. De som ikke fant taxi fikk sitte på med spillerbussen ned til puben.

På puben er det stinn brakke, fylt opp av mange spente og nervøse engafolk. Når sendingen begynner og jeg ser havet av supportere i blått på tribunen, er det liker før jeg begynner å gråte, jeg ønsker meg bare tilbake til Oslo. Vi synger så godt vi kan, selv om gutta ikke kan høre oss, gir det oss en følelse av felleskap i utlendighet. Når de scorer så synger vi og gråter. Engelskmennene og danskene som var i puben lo av oss først, men etter hvert så sang de med og holdt med Vålerenga de også. De var en ulidelig spennendes kamp. Når det siste målet er scoret, løfter taket seg. Bartenderen, han bare gliser, han skjønner at det kommer til å bli en travel kveld. Flesteparten av oss blir igjen og feirer. Bareieren er vår nye helt når han kommer og deler ut gratis shots til oss alle. Vål'enga sanger blir spillt og skjerfet har for lengst fått hederplass i baren.

Så husker vi ikke mer av den kvelden :-)

Før kampen blir det kjørt en skikkelig pyro-tifo. 7 esker med stjernesudd ble brukt for å få det til. En stakkar hadde bundet disse over rekkverket, og når gutta kom ut på isen ble dem fyrte opp. Ett og ett stjernesudd er kanskje ikke så spennendes, men når 7 esker er bundet sammen på en lang rekke på over 2 meter, kan jeg love deg at det blir varmt og ser kult ut.

Herning den mestvinnende klubben i Danmark med 11 DM titler. Noen Herning supportere har møtt opp og tatt med seg trommene sine som forstyrrer synginga vår hele tiden. Rouen er der for å støtte oss under matchen, vinner vi kampen, vinner de turneringen, så de prøver så godt det kan å hjelpe oss med trommer. Jippi :-)

På dette tidspunktet har en god del klansmenn funnet ut at det lønner seg å drikke med begge henda. Så de fleste går rundt med en øl i den ene hånda, og en vodkaslush i den andre. En luring med blå krasjhjelm og to drinker i hendene ser desidert best ut av oss alle. Dagens beste kommentar kommer også under matchen "Jeg trenger ikke gå i Tax-Free butikken på veien hjem, kvota mi ligger klar i en pose på lugaren".

Vålerenga spiller en bra kamp, og vinner fortjent 3-1.

Etter matchen takker vi gutta lenge, og de takker oss. Bjørge Josefsen shower for oss når de slukker lyset i hallen, til store jubel for alle. Etter vi kom ut i den danske kulda prøver noen av oss å få lurt oss med spillerbussen tilbake til Herning, siden det ikke er en Taxi igjen, men får ikke lov. Gutta kommer også ut med en øl i hånda og gir bort autografer og hockeykøller. Dagens andre beste kommentare ble også hørt på dette tidspunktet "Hei, kan du signere kølla mi!".

Omsider kom vi oss ned til byen, i kjent stil kommer også laget ned dit. Puben skulle egentlig ha stengt klokka ni, men vi får sitte så lenge vi vil. Vi har en mistanke om at bareieren har hatt en av de mer omsetningsrike helgene på lenge, spesielt når vi igjen får gratisshots av han. Vet dere at på puber i Danmark kan man få kjøpt mugger med sprit?

På hjemturen skjedde det fint lite. De fleste klarte å

komme seg opp i 0530 tiden. Til tross for relativt høy promille kvelden før, ble det ordnet vekking til alle. Hotellpersonalet var ganske snille og satte opp frokost til oss over en time tidligere enn til vanlig. Etter frokosten var det bare å sette seg inn i bussen og dundre avgårde. Farten til bussen var det ingenting å si på, jeg tror vi gikk fortere til Hirtshalts enn det vi gjorde når vi dro nedover. Det var en stille tur også. Annlegget var av og undertegnede sov mestparten av turen.

Det er greit å lugar på turen hjem også, noe som de fleste av oss fant ut av.

Det ble en knallbra tur, og til tross for at en del nøkkelspillere var ute, gjorde gutta en kjempejobb nede i Herning. Vi vant ikke turneringen, i kjent stil, men det gjør ingenting, for gutta våre var best uansett.

Ære Være Hockeygutta

J.M.E

Vi spiller på lag
med Vålerenga.

 OsloTaxi
(02323)

www.oslotaxi.no

Hovedsponsor til Vålerenga Fotball

Vyer som kommer og vyer som går

Dagen før Vålerenga skulle spille sin siste kamp i 97 sesongen hadde klubben imvitert til et seminar på Larkollen rett utenfor Moss, hvor også årets siste seriekamp skulle gå. Her var investorer, ledere, trenere, styrefolk og også et par stykker fra klansstyret. Nå skulle framtida stakes ut. Og den framtida så lysere enn lyst ut.

Laget var klar for både cupfinale og opprykk og alle svevde på en sky, ikke minst trener Lars Tjernås som litt ut på lørdagsettermiddagen kunne fortelle oss alle om spennende planer og drømmer, realistiske sådann, for den nærmeste framtida for Vålerengens IF. Klubbens trener hadde en plan, en gylden plan. Genialt Lars! Helmaks!

I 1998 sesongen skulle vi etablere oss i tippeligaen. I 1999 sesongen skulle vi ende opp blant de fem beste. I 2000 sesongen skulle vi kvalifisere oss for Champions league. I 2001 og framover skulle vi regjere norsk fotball.

Hvordan det gikk?

I 98 fikk vi en backlash av de helt store og redda kun plassen etter at Drillo Olsen kom inn utpå sein-

sommeren. Mye av grunnen til den elendige første halvdel av sesongen var at treneren trodde at de spillerne som var gode i 1. divisjon automatisk også skulle briljere i vår øverste liga. Det han glemte var at mange av dem også var med på å rykke ned i 96. Men, som sagt, vi holdt oss med et nødsrik uten å føle oss veldig etablerte. Men, vi hadde jo John Carew.

I 99 skulle ting virkelig skje, da hadde vi henta inn nordens mest fryktede spiss, målkongen fra Stockholm, Pascal Simpson, som seinere fikk flere konditorier oppkalt etter seg, uvisst av hvilken grunn. Han scora et par mål uten å kunne røre seg. På sommeren ble også en av Balkans beste backer presentert for Bislett-publikumet, det var også den første og siste gang han utløste noen jubel, bortsett kanskje da han ble utvist mot Godset etter et par minutter på banen seint i sesongen. Milos Mirkovic var hans navn.

En god sluttspurt redda plassen denne sesongen også, selv om Tjernås og Drillo forlot den kregende skuta til fordel for verdensomspennende suksess i publikumsmagneten Wimbledon. Økonomien var langt fra god og klare for Champions league var vi definitivt ikke. Dette var også vår siste sesong på Bislett stadion og planen var jo egentlig å flytte inn i vår egne arena, men ettersom den ikke lå noe sted ble det Ullevaal isteden, mitt i klubbens kjerneområde.

I 2000 skulle Tom Nordlie føre klubben mot nye høyder og han gikk ut svært offensivt og lovte oss både gull og grønne skoger, eller kråkesølv og brune skoger, som var det han egentlig mente. TV2, ved Gøran Sørloth, tippa oss på medaljeplass før sesongstart. Optimismen var stor, nye gode spillere var på plass og aksjekursen var lett stigende. Veien mot toppen av norsk fotball var for alvor begynt.

Etter en sesong med bare stang ut, dårlige dommere og uflaks, rykka vi ned pga mer uflaks og alt for mye leire, vind og regn i de avgjørende kampene. Tom Nordlie så de fleste av kampene fra tribunen, mens hans assistent Geir Bakke styrte med stor kløkt og innlevelse fra sin posisjon på benken.

Kjetil Rekdal var nå også kommet inn og gjorde sitt til å safe inn 1-1 på Fosshaugane i den første kvalik-kampen. Uavgjort er et bra resultat sa Kjetil etter bataljen mot det samme laget vi slo med 7-1 i cupen på den samme stadion noen få måneder tidligere, da med Pagge i scoringsform. Dette var altså den sesongen hvor VIF etter planen skulle spille i CL. Nedrykk eller CL, hva er forskjellen? Fotball er i bunn og grunn bare en lek.

I 2001 sesongen, hvor Vålerengas regjeringsperiode i norsk fotball skulle starte, befant hovedstadens stolthet

seg i 1. divisjon og ingen skjønnte hvorfor, vi hadde jo så gode spillere og ingenting var galt med treneren, han hadde bare maksimal uflaks. Men alt var ikke bare bekmørkt. Nå hadde Rekdal tatt over og lovte oss gull og grønne skoger og at denne klubben ALDRI skulle ende opp i en situasjon med nedrykk og elendighet igjen. Aldri!

"I e en vinnertype, i hate å tape". Det lød som musikk i våre ører. Det han burde sagt var: "i e en uavgjort type, i e livredd for å tape og tør derfor ikkje å prøve å vinne". Dette skjedde for 2,5 år siden.

Disse ord blir skrevet i Strømsveien på Vålerenga den 9. november 2003. Om fem timer spilles det cupfinale. I morgen spiller vi for livet i Tønsberg, for å unngå nedrykk, mot Tom Nordlie og Sandefjord. Jaggu sa jeg Champions league og gyldne tider.

At vi aldri kan lære.

Kjell G.

"Provisoriske tribuner og kveldskamp i Tønsberg, ikke akkurat Champions League"

CD-hyllas stolthet!

Dj. Ravi hilser til Klanen, eller var det mer for å finne formen?

VPN:

Kvalitet i alle ledd!

...en strak sekser...

Den koster rundt 150 kroner, men kunne ha kosta det dobbelte og vært verdt det. Mye volum og trøkk, samt at også tekstene, som er viktig spesielt når man har et så klart tema som Vålerenga i fokus, er langt bedre generelt enn det vi har hørt på eldre plater.

Etter mye dårlig, platt og pinlig på fotballmusikkfronten satses musikk-refter i Klanen på å lage verdens beste fotball-CD. Og klarte det.

Har du en syk platesamling, så finner du de til stadighet igjen. Fotballmusikken du ikke trenger – IFK-Göteborg-kassetten 1981, "A Selecao Do Ronaldo" (1998) – en hyllest-plate fra brasilianske artister ingen har hørt om verken før eller siden. Og "Spæll Mæ!" (2001) – CD'en som begynner med Åge Aleksandersen og Tre Små Kineseres "Erik Bent og Roar", og fortsetter med kutt som "RBKÅT".

Nå kan du kaste alle. "Oslos Stolthet – en hyllest til Vålerenga" er femtifire minutter nyskrevet materiale fra det fremste av Oslos artister. Alle har det til felles at de bryr seg om en by. Ett lag. Akkurat som initiativtakere ønsket det.

Et forsiktig orgel, noen gitartoner. "Da høsten var som klarest, en septemberettermiddag, strømmet skjebnen ut små gnister på Vålerenga. Bud gikk ut over byen til kvinne og til mann om at kjerka oppi parken sto i brann." Vi trenger ikke gjøre eksempelet noe mer omfattende. Allerede da du begynte å lese dette avsnittet merket du at armene ville ta tak rundt skjerfet og strekke seg mot himmelen. Så viktig er musikken i Vålerenga.

Det var også tanken bak "Oslos Stolthet – En hyllest til Vålerenga". At man kun skulle ha nye låter, kun ha gode låter. Aller helst kun ha låter som noen en gang i framtida kan føle at er like viktig som linjene Trond Ingebretsen skrev ned en gang på begynnelsen av 1980-tallet om brannen noen år i forveien i den viktigste kjerka i byen.

Forutsetningen for å begynne med å spille inn "Oslos Stolthet" var at man skulle ha nok gode demoer til at man visste at skiva ville holde mål. Så skulle flest mulig av artistene i samme studio i løpet av 14 dager slik at energien ville bli beholdt og at man samtidig kunne få et lydbilde som i størst mulig grad var enslydende.

Det var også meningen at det skulle være en skive TIL DEG som klansmedlem. En gave fra musikerne som bryr seg og fra de som sitter med verv og ansvar i Klanen til hvert enkelt medlem i landets største supporterklubb. At det skulle være et positivt minne om Vålerenga og Klanen anno 2003. Og det føler alle involverte parter at det har blitt.

Når en kompis av meg – LSK-supporter på sin hals – inviterer på fest rundt utgivelsen av skiva, finner han plutselig ut at Asstronauts "En by, et lag" skal blåse ut høyttalerne gjennom størstedelen av kvelden. Mer enn småpusa langt etter midnatt kan han avsløre: "Detta er ei låt som kunne gjøre at jeg blei Vif-supporter, nesten, assa."

Kjell Grønningen får man aldri skrytt nok av. Og teksten han har skrevet til denne Asstronaut-låta summerer opp bydel for bydel, gate for gate, smug for smug øst for elva, og forklarer hvorfor de som bor der bryr seg akkurat litt ekstra om Vålerenga. Han har også laget tekst for Backstreet Girls, men der blir vel det aller kuleste at de tør å stjele så kraftig fra Sex Pistols på slutten.

Gatas Parlament-låta "Dårligere lag får deng" ble hoppet over allerede første kveld Bohemen spilte CD'en. Hiphoppere sier det er den mest moderne raplåta som er spilt inn i Norge noen gang. Man skal ikke være enig om alt på denne skiva. Det er meningen at det skal være låter her du ikke liker noe særlig. Men det er også meningen at det skal være noen låter du elsker over alt her på jord.

Det er denne kombinasjonen av nyskapende hip hop og aggressiv pønk, følsomme kjærlighetslåter, smektende skå og alt det andre som gjør at denne skiva er noe mer, noe annerledes enn alle de andre. Det er disse tingene som gjør "Oslos Stolthet" til noe unikt. Til noe som bare kunne skjedd i Vålerenga. Ingen annen klubb i Norge – knappest i verden kunne gitt ut en så sterk skive med så stort spenn som denne.

I skolegården på en barneskole på Oslos vestkant den dagen vi dro til Tønsberg og spilte dårlig mot Sandefjord: 10 gutter synger seg gjennom et helt friminutt: "Øl og vold". 10 andre svarer: "Skamslatte bønder". En prat med noen av ungene avslører at de fleste likte Lyn før. Men de har skiftet. Ikke på grunn av Tobias Grahn eller Freddy Dos Santos. Ikke på grunn av Kjetil Rekdahl eller Ardian Gashi. Men på grunn av Gatas Parlament. Rapgruppa. Så viktig er musikken fortsatt i Vålerenga.

Sjappesjef Frode Veie var ikke så altfor begeistret første gang han hørte CD'en. Han kommer fra Skoppum i Vestfold, og hans uttalelse låter som rosende ord i mange andres ører: "Mye bass og trommer. For mye bass og trommer".

BT og Dan Thunderbird fra Backstreet

Så ikke hør på'n. Kjøp skiva i julegave til alle du kjenner. Og når plystrelåta er ferdig så setter vi på skiva en gang til. OK?

Noen tekstutdrag:

"Vi veit hvem vi elsker, vi veit hvem vi hater"

Asstronaut: "En by, ett lag"

"Du kan si hva du vil, du kan mene hva som helst, vi er Enga, vi er frelst."

The Launderettes: "Frelst"

"En svart ku, en gul kvise og en fugl. En uheldig sammensetning av mennesker og dyr"

American Suitcase: "Hun kommer i farger"

"Men vi ha'kke spenn, akkurat som klubben"

Ravi og DJ Løv: "Enga, enga, enga"

"Jeg står og fryser i regnet, hvor blir løftene dine av? Du er den du er – mitt kjære Vålerenga"

Muzzlewhite: "Mitt kjære Vålerenga"

Vi slenger med noen kommentarer vi har fått med oss

DAGSAVISEN:

Bedre enn laget

Selv har jeg mer sans for fotballsanger generelt enn Vålerenga spesielt, og må si at gruppene som er med på dette hyllestalbumet spiller langt bedre enn laget i deres hjerter har gjort i år.

I Klanens ånd har denne plata en radikal holdning, uten kosepop, men med mye alternativ rock, rocksteady og rap. Derfor er det dessverre neppe noen andre lag i Norge som kunne fått ei like sterk hyllestplate.

Geir Rakvaag

GROOVE.NO:

For en gjeng med...

Det føles uenkelig litt snålt å sitte med Skeid-drakta på og skrive om denne hyllesten, men det sikrer vel i det minste en viss kritisk distanse og en slags form for objektivitet til hele prosjektet (...) særlig gledelig å høre norske band som Cinnamoon, American Suitcase og Muzzlewhite beherske morsmålet på sikkert vis. (...) Det har vel ikke vært utgitt en fo'pallplate her til lands med så mye brukbare navn samlet på ett brett tidligere. Vålerenga har et misunnelsesverdig engasjement i sine rekker, og det er først og fremst det som kommer til uttrykk her. Sluttresultatet står noe mer i stil med lagets prestasjoner denne sesongen.

Bjørn Hammershaug

Musikere?

Neppe....

Enga Tifo stilte som Ravis korgutter. Fotogene?

Næhh, men tifo kan dem.

BREV (SPREKKEN)

Har du noe på hjertet? Her er din mulighet til å nå ut til klanens medlemmer. Vi oppfordrer alle medlemmer til å sende inn bidrag. Innsender må oppgi navn, men kan få publisert sitt bidrag under et pseudonym hvis man ønsker det. Bidrag må senes enten pr. mail eller på diskett. Post og netadresse finner dere på s. 2. Merk bidrag med "Sprekken",

Nytt liv med Enga

Før jeg fant Vålerenga var jeg trist, sur og lei. Livet var fælt og t.o.m. prozac gjorde ikke susen, jeg ble i grunnen bare søvning. Men så dro jeg på match, ble Engafrelst og meldte meg inn i Klanen.

Dagen etter jeg meldte meg inn i klanen var jeg blitt 15 kilo tyngre, lykkelig, arbeidsledig, og skaffet meg en type. Jeg var ikke klar over at man fikk med seg 15 kilo ekstra når man meldte seg inn i Klanen, eller at man fikk en type på kjøpet når man betalte for sesongkortet, og jeg var heller ikke klar over at jobben kom til å forsvinne, men det med jobben gjør ikke noe, jeg er lykkelig alikevel. Mesteparten av tiden i alle fall, det hender jeg er en smule nevrologisk før match, men det går over. Heldigvis. Øl kan hjelpe mot det meste de dagene man har råd til det.

Typen, han har travet etter Vål'enga hockey og fotball i nærmer 20 år. Han påstår han ble frelst i en alder av 4 år og har fulgt Vålerenga siden da, og ingen familien nekter for det, så da er det vel sant da! Uansett så passet det meg veldig bra, for da hadde jeg noen å dra på match sammen med. :) Ikke bare det, men han har så mange Klansrop og bøker om Vål'enga som jeg kan lese om og om igjen og som jeg aldri blir lei av.

Det varte ikke lenge før vi måtte reise på bortematch. Av alle kamper så ble det Stavanger borte med buss. 8 timer til og 8 timer fra, og en lang pause utenfor Kristiansand Dyrepark mens bussen ble fiksa - jeg trur det var en del som datt av og måtte limes på eller noe slikt. 16 timer +, kan bli en noe laaang tur for en førstreisende. Men været var fint, Bohembussen var fin

(men uten dass på det tidspunktet), folka var fine, turen var alt annet en kjedelig og jeg fant ut dette kan jeg jo gjøre mange ganger til.

Turen i seg selv var ikke så dyr heller, men det er langt til Stavanger så det gikk jo en del øl da, så det ble ikke så billig alikevel, men var vel verdt det. Mange flere nye venner fikk jeg også, ikke det at jeg husker navnet på alle sammen - kan'ke skjønne det?

Hockey har man jo da også begynt å følge med på. Av og til er det bare så vanskelig å følge begge deler (spesielt når lomdeboka og regningskontoen begynner å mase etter mer påfyll). Men man gjør jo så godt man kan.

Nå gleder jeg meg bare til å få en tur til Herning, det er bare så synd at man ikke får med seg kampen mot Sandefjord. Men etter at to arbeidsledige stakkarer har spart i flere måneder og levd på vann og brød, er det ingen sjans i helvete for at jeg skal gå glipp av turen til Herning.

Det er så mange supportere som komme til å dra på den siste kvalikkmatchen, at det vil ikke ha noe å si om jeg er det eller ei, Valhall kommer vil bli fylt til randen av syngende supportere uansett. Men jeg må slutte å tenke på kvalliken, kroppen begynner å dirre slik at det blir vanskelig å skrive...

I det store og det hele er jeg sikker på at Vål'enga har reddet livet mitt. Jeg gikk fra å være en hardt

Pølse i pausen

Du sier i pausen:
- 2 varme i lompe.
Legger 40.- på disken til Lyns barnerompe.

Kikker på pølsa, grøsser ved synet. Vet hva de sier hos Næringsmiddeltilsynet.

Du ser over disken til Preben og Kim. Du vet de er på fornavn med Økokrim.

Du vet at pølsepenge har de brukt på festing. Mens Lyns kasserer var på IQ-testing.

Du tenker - for en klubb! Skikkelig majestetisk. Å rote med pølser er skikkelig patetisk.

Om du sponser ski-klubben Lyn eller Preben på fest. Husk at uansett har penga gått rett vest.

butcher

arbeidende, deprimeret IT gnom med nok penger, til en arbeidsledig, øldrikkende, blakk supporter. Det er heller ikke noen som klager lenger når jeg setter i å syng med den vakre sangstemmen min. Er det ikke flott? Aldri har jeg vært mer lykkelig (bortsett fra akkurat nå, før kvallikken, hvor jeg sterkt vurderer å få nytt klippekort hos legen med de morsomme medisinerne).

Denne historien er (nesten) helt sann :-)

Ære Være Vål'enga

Jorunn

Fra Tisleidalen til Vålerenga - en supporter blir født

I løpet av denne sesongen så har jeg nok en gang fulgt et Vålerenga som, tro det eller ei, har slitt i bunnen av Tippeliga tabellen. Nok en gang har jeg opplevd en sesong der vi spiller bra fotball fram til 16 meter, før vi av uvisse grunner roter oss bort. Vi fører mange kamper, og vi slipper inn noen billige mål. Hørt det før? Ja, tror det. Men, dette vet jo alle, så jeg forteller heller litt om mitt forhold til Vålerenga.

Helt fra jeg var en liten sneip som vokste opp i Tisleidalen i Valdres. Et sted midt på Golsfjellet. Ikke så mye som minner om Vålerenga og stygge, trygge Oslo der. Men, på denna plassen så ble alikevel Vålerenga en del av meg. Som barn av foreldre i høyfjellshotellbransjen (kult ord??), så spilte det legendariske bandet "Nordre Sving" ofte på hotellet. Lyriske underverk av noen tekstlinjer som: "Åååååh, jeg lengter hjem til Vålerenga" har siden sneipestadiet brent seg inn i hjernebarken min.

Det skulle dog gå noen år før jeg var frelst.

Etter hvert tok familien til vettet og flyttet sørover, til Ås kommune utenfor Oslo. Nå ja, ikke akkurat sentralt, men Oslo by, Norges hovedstad og ikke minst Vålerenga's stolte fotballag var plutselig i akseptabel avstand. Nysgjerrig som jeg var, så kom jeg meg på noen kamper i ny og ne, og fikk oppleve Enga, Klanen og Bislett på nært hold. Jeg var fortsatt ganske ung, og lettere sjenert, så holdt meg litt på avstand til Klanen. De var visst så skumle sa folk til meg. Bare bråk, fyll og spetakkel. Satt meg litt unna, og følte stemningen på kroppen, og prøvde å skjønne hva som var så spesielt med denna klubben.

Et par år til gikk, vi var nå i 1997, og en fyr et år yngre enn meg herjet med Viking i semifinalen i cupen. Bislett kokte, og jeg begynte å kjenne på kroppen at dette laget var det noe virkelig spesielt med. At forholdet skulle bli så sterkt som det er i dag, visste jeg dog ikke da. Billetter til cupfinalen fikk jeg ikke, men

like fullt var jeg så lykkelig, så lykkelig den søndagen i 1997. Vålerenga var cupmestere, og hadde rykka opp til Eliteserien.

Året etter ble det skolegang i Oslo, men påfølgende festing, og mang en søndag med skallebank på Bislett. Av og til tok jeg til motet, stilte meg sammen med Klanen på Store Stå, og sang en strofe eller to. Husk, en sjenert liten tass fortsatt. Men, noe bygget seg opp inni meg. Samtidig gjorde klubben seg bemerket i London og andre steder på kontinentet. Året etter vokste følelsene mine for klubben, dette var sykt. Jeg følte båndene mot klubben ble sterkere og sterkere. De jeg gikk på kamp med var ikke av den syngende flokk, men jeg ville syng, jeg ville skrike, jeg ville gi alt for mitt kjære Vålerenga. Heldigvis så traff jeg noen andre med hjerte i Enga gjennom felles kjente, så ble det etterhvert en "sanger" av meg også.

Noen vil kanskje hoppe over den famøse 2000 sesongen i stillhet, men for meg så betyr den faktisk ganske mye. Vi sleit mye, jeg var frustrert av en annen verden. Hvorfor kunne ikke bare Vålerenga vinne de forbanna kampa, ha marginene på sin side, få hjemmedommer av og til, ha litt flaks? Uansett, sammen med 7696 andre så stilte jeg på Ullevål mandag 30 oktober dette året, for å se at mitt kjære Vålerenga beholdt plassen i Eliteserien mot et lag fra en bitteliten bygd, langt inne i en fjord, der de er veldig glade i saft. Uansett, alle vet hvordan det gikk. Vi stod der med fossefall av regn og nordavind fra alle kanter, makan til vær har jeg ALDRI opplevd. Vi sang, vi fortvila, vi jublet når Rekdal utlignet til 1-1 og Bjørkan satt inn 2-1, nå var det vel klart? Men, med Vålerenga så er det aldri over før den feite dama synger. Ikke denne gangen heller. Jeg var så lei meg, jeg felte en tåre, mitt kjære Vålerenga hadde rykket ned i anonymiteten, jeg skjønnte ingenting. Dette kunne vel ikke skje? Var det mulig? Klanen sang: "Vi vil alltid værre her".

Så begynte galgenhumoren: "Vi skal opp som en ståp**k, opp som en ståp**k....." Jeg måtte nesten le litt også. Scenene som utspant seg etter den kampen i oktober døpte meg, konfirmerte meg, samtidig som jeg inngikk et livslangt ekteskap med Vålerenga. Jeg trodde tilbake i 1997 at jeg aldri kom til å la meg affisere så mye hvis det gikk litt dårlig, men denne dagen står for alltid som dagen jeg var blitt en ekte Vålerenga gutt. Jeg hadde kommet hjem. Blant disse menneskene følte jeg meg velkommen, her var jeg inkludert, her var jeg en av dem. Her var jo alle velkommen, for en gjeng. Det var vondt ja, vi rykka jo ned, men samtidig fikk jeg en ro over meg. Endelig hadde jeg funnet en slags plass i samfunnet, og den plassen var i Vålerenga. Og Vålerenga fikk en stor plass i mitt hjerte.

forts s. 36

Denne sesongen har igjen vært litt opp og ned, men når dere leser dette, så har vi nok slått Sandefjord i Vallhall, vi har avansert til 3 runde i UEFA cupen etter 1-1 borte mot polakkene, og lisensen er i orden. Men, sesongen er jo litt under pari i forhold til det vi ønsker, i allefall i serie og cup. 3 runde i UEFA er ikke å forakte da?

Allikevel så synes jeg det er på sin plass å takke Vålerenga og Klanen. Takk for de mange fine stundene som opprykket i 2001 og cupgullet i 2002, og borteturer til steder med rare navn som slutter på fjord, strøm, dal, sand og sø. Takk for samhørigheten, takk for at jeg får lov til å være en del av dette. Svikter aldri deg, Vålerenga! Du står mitt hjerte nær.

Med ærbødig hilsen fra Lasse A. Vangstein

Reiseberetninge(r) og litt om kjærlighet

Flere kompiser, som ikke er medlem av klanen og som da ikke reiser på borteturer, skjønner ikke hvorfor man legger ned så mye tid og ressurser på å se fotball utenfor hovedstadens grenser. Hovedsakelig går det på at det ikke er damer på turene. Dem om det.....

Her følger noen korte setninger om hvorfor det kan lønne seg å reise utenbys:

Hadde egentlig ikke tenkt med til Bergen, pga slett økonomi osv. Bla. ble all krediten fyrte opp i Østerrike (men fy fane så gøy det var da). Men etter kjøpe to sekunders betenkningstid ble det kjøpt bussbillett. Det er forhåpentligvis en av mine bedre investeringer.

Turen startet som vanlig med øl (uten vold) på bohemnen med gutta. Og fokus var bortekampen i Norges kjipeste by. Ekle, ekle bergensere måtte jo bare slås. Etter et par timer bar det inn på bussen og turen gikk som vanlig; øl og sang. Men så, midt i et så der morsomt drikkespill kommer det en blond dame og setter seg ned, "hei du! var ikke du i Graz?". "Oh, yes baby", svarte jeg.

Ikke vet jeg om det var mitt usedvanlige kjøpe og hyggelige svar som gjorde saken biff, men i skrivende stund planlegger jeg en "date" med den vakre blondinen med grønne øyne.

Så derfor, ære være!!! og det oppfordres til forsatt å reise på borteturer, mye bra kan skje på tur.... uansett hvor turene måtte gå neste år. 1. 2. eller eliteseriespill, vi vil alltid være med!!!

En by et lag

Jossi

Tore Skribeland

Medierefs av "Osloavisene".

I skrivende stund er det to dager etter 0-0 kampen mot Sandefjord og jeg vet veldig lite om vi overlever, skriver UEFA-cup-historie, om det blir 2.divisjon, konkurs og forrâttelse eller annet faenskap. Det jeg vet er at sesongen ikke kan karakteriseres som genial – snarere tvert i mot. Dette er det mange som har meninger om, også de såkalte "Osloavisene" som ikke er så opptatt av det sportslige – for der skriver de om alle andre lag.

Undertegnede har, på grunn av muligheter på jobben, gått gjennom samtlige "Osloaviser" med spesielt fokus på Aftenposten og Dagsavisen gjennom hele sesongen. Samtidig har jeg sammenlignet regionsavisene rundt Trondheim, Stavanger, Bergen, Bodø, Tromsø og Romerike med respektive lag i regionen. Her finner man en del oppsiktsvekkende funn – men i korthet går det ut på dette.

1. Fakta: Både Aftenposten og Dagsavisen er, selv om de kanskje ikke vil innrømme det selv, definert som regionsaviser med tilholdssted Oslo by!

2. Fakta: Både Dagsavisen og Aftenposten skriver Fire(!) ganger så mye om RBK enn hva regionsavisene Bergensavisen, Bergens Tidende, Stavanger Aftenblad, Avisa Nordland og Romerikes Blad gjør til sammen.

3. Fakta: I september har Aftenposten større totaldekning av RBK enn Trønder Avisa!

4. Fakta: Over halvparten av dekningen av VIF Fotball i Aftenposten er usportslig. Det vil si at det ofte omhandler økonomi, supportere og atter økonomi. Ingen har større fokus på at VIF er en økonomisk skakkjørt klubb enn Aftenposten.

5. Fakta: Rogalands Avis setter 630 % mer fokus på Vikings sportslige utfordringer etter mange uavgjort og tap enn det Aftenposten dekker VIF Fotballs sportslige utfordringer.

6. Fakta: I Bergensavisen og Bergens Tidende skriver man om tilsvarende utfordringer for Brann over 1000% mer enn Aftenposten gjør for VIF Fotball i juni.

7. Fakta: Adresseavisen er stolte av RBK og har all mulig grunn til det. I september dekker de bare RBKs A-lag 30 % mer enn Aftenposten!

Et annet poeng er hvordan VIF dekkes i de såkalte "Osloavisene". Aftenposten har så langt i år minnet oss om at Vålerenga Fotball er en økonomisk skakkjørt klubb litt i overkant av 20 ganger! Det hjelper jo

lite at Siem og co er like åpen ovenfor media som guvernørkandidat Mary Carey fra California er på jobb, men likevel er en til to kamper i uken nok til å dekke noe mer sportslig. Her må det sies at Dagsavisen er langt bedre enn Aftenposten som det virker har fått det for seg at VIF skal bli kjøpt å holde med. De har satt Aften Aftens trendy, dandy, og deilige Kjetil S. Østli på saken, og måten han har dekket Lyn-feiringen på var 70 % VIF-hets og litt Lyn-feiring. Greit at Lyn får stemningsrapport og best-i-by'n-stemplet, men når flaskehalsen er å skrive drit om byens største idrettsforening er dette rett og slett barnslig. Østli har jo historie fra å "disse" i mediene. Han er jo en gjennomsiktig middelmodig journalist som tror han er mye bedre enn den han er. Han er rett og slett journalistenes John Carew, men i mye mindre målestokk! Når han skriver fra konserter driter han ut hvordan publikum har gått kledd etc. Sjarmtroll denne Østli – omtrent like sjarmerende som Cecilie Leganger når hun gir intervju direkte på TV i en støyete hall etter at Norge har vunnet VM.

Jeg kunne skrive mange slike facts, men dette gir vel en liten pekepinn på hvordan ståa er når det gjelder "Osloavisenes" dekning av Oslolaget Vålerenga Fotball. For Aftenposten har i gjennomsnitt ca 726.000 lesere hver morgen ifølge siste undersøkelse av TDN Norsk Gallup Institutt. Jada, og rundt ¾ av disse er Oslofolk! Det er skarve 131 000 som leser Dagsavisen hver dag, rundt ¾ er Oslofolk her også. Hvorfor skriver disse to avisene som skulle vært våre så mye mer om andre klubber enn andre regionsaviser? Ikke i selv... om jeg vet, men det jeg vet er at jeg har gitt opp – og der er vi flere. Færre og færre leser disse to avisene, og særlig Dagsavisen sliter. Jeg har nå sagt opp avisene i ren protest. Det jeg trenger av Oslostoff utenom fotballen finner jeg på de respektives avisers Internetsider. Det er jo tross alt en stund til Aftenposten dekker kollektivtrafikken i Bergen like mye som i Oslo... Håper jeg i alle fall.

*Refsern Heiberg
Klansnummer: 10571*

Jeg vil takke.

Jeg vil gjerne hylle og takk en del spillere for sin innsats for vår kjære klubb. Det er mange tidligere spillere som selvsagt skulle vært nevnt, men i denne omgang holder jeg meg til spillere som fortsatt er aktive og som jeg mener har utmerket seg/gledet meg mest.

Øystein Olsen, en ener som bare blir bedre og bedre. Går på isen og står opp, tar ansvar når det virkelig gjelder og er seg sjæl både på godt og vondt. I år har han vært svært delaktig i at vi har vunnet fire av

fem kamper mot slimet fra Hamar. I tillegg stiller han opp utenfor isen. Klanen hadde jubileum og vorspiel på Ringnes, jo da Øystein var der. Han er en av vårs. Takk Øystein.

Kjetil Wæhler og Erik Hagen. I en ellers trist fotball sesong med få seire, har dere vært et av få lysglimt. Legger ned en skikkelig innsats og blør for drakta. Disse karene går inn i en hver takling med et mål for øyet, nemlig å gå seirende ut av duellen. Har du noen gang sett at noen av disse er på etterskudd og ikke klarer å takle? Da har du i så tilfelle sett unntakene. Dem har en offensiv innstilling når de går på banen, hver eneste ball skal vinnes, har man den holdningen og stadig er i bevegelse kommer man bestandig inn i situasjoner. De fleste duellene vinnes. Noen kort og frispark blir det, men det får så være. Disse karene lider under at fotball reglene til min store fortvilelse går i retning av kjerring idrett. Takk Kjetil og Erik.

Adrian Gashi, er en av få nyinnkjøpte som har slått til. Det tror jeg har med at han har en uredd og positiv innstilling. Han går på banen uten respekt for motstanderen og gir full gass fra første øyeblikk. Takk Adrian.

Lars Bohinen, gammel, grå og skadet over alt. Allikevel har det spillet du har vartet opp med de gangene du har kommet inn vært helt rått. Et overblikk, en teknikk og en pasningsfot som overgår det meste i Norge. Da får du være tilgitt når det ser ut som om at du har glemt kunsten å springe. Det at du har stilt opp uten fast lønn, men lønn etter innsats er også kult og bra. Håper du snart blir skadefri, men å kreve kontrakt med lønn neste år uten å knytte betaling opp mot antall minutter på banen er vel helt sinnsykt med den lege journalen du har å vise til? Takk Grålars.

Takk til alle fotballgutta for god innsats i UEFA cupen. Kanskje når vi tredje runde. Vi spiller 1-1 borte etter solid keeperspill og scoring av iiiiiiiiiiiiii.

Tommy Lund, fordi du ser ut til å bli en som er i stand til å stenge buret å være en matchvinner for vårs, du avgjøre viktige kamper. I dag vant vi 4-2 over Storhamar,

selv om dem vant skuddstatistikken 36-18.

Patric Englund og Erik Ryman. Takk til svenskhjelpen, disse gutta er de som er igjen fra den tiden da vi hentet svensker i bøtter og spann. De har over flere år bidratt med mange poeng, hei då Patric og bra defensivt arbeid, hei då Ryman. Takk

Takk til alle hockeygutta for at vi slipper og glemme hvordan det er å vinne og seire. Takk sendes til alle på Jordal.

Lars Erik Lund, for dine mange poeng og din utradisjonelle spillestil. Dine poeng har gitt oss seiersrus og din stil har gitt oss mang en latter og undring. Enkelte ganger ser det ut som du spiller i halvsøvn.

Reklame Bård, fordi du ofrer så mye for klubben. Ikke mange ville ha fortsatt å spille med slike skader som du har hatt. Takk Lars Erik.

Vegard Barli, Lars Erik Lund, Kenneth Larsen, Kjell Ricky Nygård, Christian Thygesen, Øystein Olsen,

Storebror og klansmedlem Markus (4 1/2 år) og småbrødrene Tobia og Alexander (1/2 år ønsker "ALLE GUTTA" lykke til videre.
Hilsen bestemor, medlem nr. 169

Henrik Buffon

Tommy Marthinsen, Lasse Fredriksen, Magne Karlstad, Tom Andre J. Dere er ekte Engagutter. Takk.

Andre som også bør takkes: Takk John Fredriksen for din pengestøtte de siste årene. Eller har du ombestemt deg og skal ha dem tilbake med renter? Takk til John med forbehold om at lånet blir ettergitt eller omgjort til aksjekapital.

Takk til blant annet Donald og Erik Lorentzen som gjorde det mulig for vårs å igjen bli sjefer på isen. Nå er det nye tider med lavere lønninger og flere lokale spillere og vi er fortsatt på topp. Takk for alle penga Donald og Erik m. flere.

Klanen og dens medlemmer for: Bra arrangementer under cupfinalen i fjor og vorspiel

til kampen 16. mai. Ny og dødsbra cd. Kule tifoer. Tilbud til medlemmer om turer til borte kamper. Utgivelse av Klansropet.

Det er sikkert flere som skulle ha vært takket, men disse er de jeg i førsteomgang kommer på og som blir nevnt, derfor er det sikker også dem som i mine øyne har fortjent det mest. Når det gjelder dem som har driti seg mest ut det siste året så er det vel en del som burde ha vært nevnt, men det gidder jeg ikke, dere vet hvem dere er. Faen der holdt jeg på å glemme en takk, takk VÅLER-ENGA, for alle gleder, sorger, oppturer nedturer og opplevelser takk takk takk for alt så langt.

Kimo

“Enga over hele verden”

Gikk en fjelltur i Nord-Spania. Her er toppen Peña Viera (2619 moh) besteget. Dette er den høyeste toppen i fjellmassivet Picos de Europa, som det er mulig å bestige uten bruk av klatreutstyr. Følte at det var viktig å spre litt budskap, selv i Spania.

Mvh medl: 7845

Synginga, la oss ta firegangern

Synes debatten rundt stemninga på Vestbredden blir litt vel ensidig. Så klart har plassering, hvem står hvor, faste plasser, hvilke sanger og hvem drar i gang sanger mye å si. Men når man sammenligner sanger med de som blir sunget av andre supporterklubber i andre land er spesielt en ting som skiller oss fra dem. Vi synger forholdsvis korte sanger kun en eller to ganger, mens dem vi ønsker å sammenligne oss med holder den samme sangen gåede i flere minutter. OK, vi har “øl og vold” og “kom igjen Enga”, men hva med å synge f.eks “Relgion” fire ganger istedenfor to slik vi gjør i dag? Som regel er det kun dem på det midterste “syngfeltet” som er med på første runde, så slenger vi på sidene oss med på andre runde... Så var den sangen slutt. Vi som ikke er like punche på sidene fortsetter jo ikke å synge når “syngfeltet” plutselig sier stopp. Hva med å synge samma sangen minst fire ganger slik at alle på Vestbredden får hengt seg på. Vi vil, vi vil, men det koker bare ut i kåln. Ja, jeg veit at skal du synge hele tida kan du kjøpe sesongkort på midten, men det må da være bedre for midten å plukke ut 4-5 sanger til neste sesong som man bestemmer seg for skal synges minst 4 ganger, da blir det trøkk... fra hele Vestbredden. Ikke som nå da det bare trøkker fra “eliten”, en elite som det på meg virker som dem er svært så fornøyde når dem har dratt en strofe og på ny kan slurpe litt kaffe, hva med nødhjelp til oss litt på kanten?

Morten minstemann

ALT I RØRARBEIDE

TANGA RØR A/S

Tlf. 67 06 10 95
www.tanga.no

Roar mob.: 90 10 57 40
Morten mob.: 90 10 57 70

Hafslund

Generalsponsor

Sett fra 0658

Innsamlingsaksjonen ser i skrivende stund ut til å bli en dundrende suksess, og dette viser nok en gang at mange mennesker bryr seg svært mye om Vålerengens IF, og ikke minst om Klanen.

Det er på sin plass å takke alle som frivillig har brukt masse tid på å redde klubben vår, det være seg reklamefolk, pressefolk, vanlige medlemmer og folk i sentrale posisjoner i klubben og i Klanen.

Ryktene om klubbens død var nok en gang betydelig overdrevet! Folk bryr seg, tro aldri noe annet.

90 år er klubben etter hvert blitt, en svært anseelig alder, måtte det komme adskillig flere lykkelige år.

På den andre siden av suksess-skalaen finner vi det fantastiske nettstedet vif.no, sidene folk ler av, sidene folk styrer unna. Hva er poenget med å ha dette nettstedet, dette alle amatørnettsteders nettsteder? Finnes det dårligere og mindre oppdaterte sider i vårt langstrakte land? Klubben driter seg rett og slett ut når dette er alt de har å tilby sine mange supportere. Makkverk er den eneste riktige betegnelsen man kan bruke om disse sidene som ikke bare er dårlige, de ser dårlige ut også. Hadde det ikke vært for VPN hadde Vålerenga vært dårligst på dette planet også, som på så mange andre. Skjerp dere der oppe i Vallhall, skjønner dere ikke viktigheten av å ha et godt og respektert "ansikt utad"?

Ansett en redaktør snarest, eller legg ned hele dritten.

Landslaget sliter enormt for tida og Spania-kampene viste tydelig at norsk fotball har kommet inn i ei blindgate. Heldigvis er Semb nå borte. Glededreperen. Tåkefyrsten. Bortforklareren. Taperen. Åge Hareide blir vel sannsynligvis ny sjef og det er bra, det er en fyr som har vært et par andre steder enn kun i korridorene til NFF, dessuten har han kødda med Rosenborg og den syke fundamentalisten Rune Bratseth. Sånt står det respekt av, la disse dobbeltmoralens voktere få smake sin egen medisin. Blir det ikke Åge så få inn Pils Arne Eggen, men hold Drillo utenfor please. Den epoken døde ut med Semb.

Det er viktig for klubb fotballen at landslaget gjør det godt, det stimulerer fotballinteressen og får flere folk til å gå å se på fotball. Det betyr igjen flere tilskuere og

større inntekter, også for Vålerenga.

Nå går vi for VM-sluttspillet i Tyskland i 2006, da med flere VIF-spillere på laget. Kanskje.

Lyn hadde nok en stor sesong reint publikumsmessig og har visstnok søkt Oslo kommune om støtte til bygging av en ny stor stadion, den såkalte Brynstad Ground. Denne arenaen vil romme 50.000 tilskuere og ventes å stå ferdig i mars 2004. Byggherre er Smartgroup og arenaen skal ligge der Sognsvann ligger nå. Sognsvann flyttes forøvrig til Oslofjorden og blir en verneverdig del av den.

Bastionen er i fyr og flamme og karismatiske Øystein Kvam frir derfor til byens høyere utdannede om å kjøpe seg sesongkort. Folk uten artium og med inntekt under 500.000 kommer ikke inn på denne arenaen, dette vil bli en topp moderne arena som blir den første i verden som vil ha et automatisk "etnisk-rensing-filter", dvs at kun hvite, velstående, velartikulerte og vellykkede kommer inn gjennom telleapparatene. Handicappede, østkantfolk og andre rare mennesker kan bare glemme å komme inn.

Dermed blir det ene av neste sesongs Oslo-oppgjør spilt uten VIF tilhengere. Kvam regner med at Bastionen ved utgangen av 2004 vil ha rundt 20.000 medlemmer, basert på utregninger og beregninger han har foretatt selv. Lyn er og blir hele Oslos klubb sier den hårete mannen stolt. Lyn for Oslo og Oslo for Lyn.

Selv om Vålerengas tilskuersnitt slett ikke var så aller verst denne sesongen må klubben finne på noe nytt for å få den vanlige fotballinteresserte Osloborgeren tilbake til tribunene. Hva veit jeg ikke, men noe må gjøres. Vi må synliggjøre produktet vårt bedre, vi må spre det glade budskap, folk må få vite når kampene spilles, vi må få media på vår side, spillerne må jobbe aktivt med markedsføring av klubben ute i gatene, på kjøpesentrene, i skolene, på arbeidsplassene, på utestedene, ja overalt hvor potensielle tilhengere ferdes. Vålerenga og spillerne må bli en del av bybildet, byens unger skal ikke ha helter og forbilder fra Man.United og Rosenborg, nei på veggene på gutterommene skal det henge bilder av byens egne spillere, kjekke stolte karer i blått og rødt. Men da må det finnes slike bilder. Ta dem! Selg dem! Gjør dem tilgjengelige! Signering i Sjappa hver lørdag! Ryktene sier at skiklubben har større inntekter på markedssida enn det vi har. Hvis

så er tilfelle, hvordan er dette mulig? Mye blir gjort veldig galt i klubben vår. Det er på tide å foreta en kraftig opprydding. Over hele linja. Vi er mange som gjerne vil ta i et tak, hvis vi blir spurt. Hodene opp av sanda. Nå!

Eller går vi for nok en kvalik og ny økonomisk redningsaksjon om et års tid?

Og hva med et nytt stadion? Skjer det noe på den fronten eller må vi belage oss på å spille på den bedritne landslagsarenaen til krampa tar oss? Ullevaal er feil, helt feil, totalt på trynet på alle områder. Skal vi ekspandere som klubb MÅ vi få oss noe eget. Vålerenga Park blir det trolig ikke noe av hvis ikke planene roes ned betraktelig. Det holder fint med en liten intim arena med plass til 14-15.000 tilskuere. Man trenger ikke på død og liv bygge en svær koloss med høye tilbygg og millioner av leiligheter. Det har "alltid" ligget en stadion på Jordal, så naboene har ingen grunn til å klage hvis den oppgraderes "litt". Jeg har ingen sympati med disse 10 naboene som blir "berørt" av en utbygging, absolutt null sympati. Selv bor jeg i Strømsveien med busser og biler pesende forbi til alle døgnets tider, og hva så, skal jeg legge meg ned og grine av den grunn, late som om at jeg ikke visste at leiligheten lå midt i byen når jeg

kjøpte den, at jeg trodde at Vålerenga var et landlig jordbruksområde hvor hester og geiter levde lykkelig side om side? Det er på tide at enkelte mennesker våkner opp fra sin dype dvale. Kunstgressbane og skaterampe kan vi plassere andre steder, det finnes nok av muligheter i det umiddelbare nærområdet. På Valle er det nok av plass. Jordal ligger midt i byen, ikke på landet, vil de ha utsikt og kuer i hagan får de flytte ut på landet. En liten intim hjemmebane ville redda hele klubben og gitt oss en egen identitet som en skikkelig østkantklubb, med hjemmebane på egen historisk grunn. Hele bydelen ville fått et stort løft hvis denne drømmen blir en realitet.

Ikke la bønder og radikale innflyttere som bare tenker på seg selv få ødelegge for disse planene.

VIF spilte på Jordal før i tida, foran tusenvis av tilhengere, det er på tide å returnere til banen der klubben kommer fra.

Men det haster.

Nå er vi leietagere på Ullevaal stadion hvor Lyn får inntektene fra pølsesalget og pampene i NFF soper inn 150.000 hver gang vi spiller "hjemmekamp". Dette forholdet må opphøre, vi vil skilles, jo før jo bedre! Separasjon er herved tatt ut.

KG.

Det rører på seg i vest

Etter noen tiår med så å si null interesse rundt skiklubben fra vest ser vi konturene av en ny generasjon supportere som ikler seg den røde og hvite drakta. Skal byderbyet bli den folkefesten vi ønsker må jo begge lag ha både entusiastiske supportere og vekke følelser hos byens innbyggere som vanligvis ikke trekker mot Ullevål når det er kamp.

Det er både Klanen og Bastionens oppgave å hause opp stemningen, drive markedsføring, stille opp på arrangementer etc. Med tanke på begge klubbens elendige sesong ble ikke oppmøtet i år så alt for gæli, men det kunne vært så mye bedre.

“Vålerenga, en klubb for hele Oslo med base i Oslo Øst”

Man bør jo være takknemlige for at Lyn og Bastionen klarer kunststykket å skyve folk vekk fra skiklubben, det er jo ikke akkurat en markedsstrategi vi finner hos naboen i vest. Selve klubben har nettopp byttet navn til Lyn Oslo FC og har som en skjult agenda å være en klubb for hele Oslo. Da må det jo være en smule frustrerende for Morgan & Co å se skiklubbens supporterklubb stadig vise en heller lite inkluderende holdning. Jeg mener bestemt at en av Klanens største fortrinn framfor Bastionen er det inkluderende miljøet vi møter nye medlemmer med. OK, vi roper øl og vold og skamslåtte bønder, men bønder, det er jo alle dem som ikke holder med Vålerenga. Til og med vi som er bosatt i hovedstaden veit at Norge er et land av og for ”bønder”. De erkeurbane sjelene som vandrer rundt på Grünerløkka finner jo aldri veien til Ullevål, hverken når VIF eller Lyn spiller

Når Klanen disser motstanderne så går vi som regel etter prestasjonene på banen og elendig synging og tifo av motstanderlagets supportere. Lusekofter, sydvester, russedresser og andre lokale innslag får også det glatte slag av oss ”trendnissene” fra Oslo Øst. Klanen er et sammensurium av så mange klesstiler og miljøer at hva som er riktig og galt når man snakker om

folks klessvaner, ja det er vel ikke vi de riktige til å avgjøre, det får bli en annen sak. Av samme årsak blir Klanen kalt både overlegne, usympatiske og noen hundre andre karakteristikker som ikke er av det hyggelige slaget. Men vi kan leve med det, å bli slengt dritt til, spesielt av supporterne til Lyn tar jeg faktisk som en hedersbetegnelse.

Det den nye generasjonen supportere til Lyn ikke har skjont er hva som gjør en supporterklubb levende og pulserende, hvordan få en stor medlemsmasse på over 7000 personer, hvordan favne folk fra alle sosiale lag, begge kjønn, gamle som unge?

Man gjør det definitivt ikke slik som Bastionens medlemmer har stått fram de siste årene. Både i uttalelser fra deres styrerepresentanter til media, artikler i medlemsbladet Lynsjern, debattforum på Internet og dritt fra tenåringer til tilfeldige forbigående etter byderbyene har alle den samme essensen. Man har dullet seg inn i en illusjon der alle som holder med Vålerenga er sosialklienter, tapere fra Plata, trygdede, alkiser, analfabeter, innflytterpakk fra grisgrendte strøk etc. At man fra sentralt hold i Bastionen kommer med uttrykk som trygdesvin, sosiale tapere, fattigfaen og en haug med andre nedsettende bemerkninger på bekestning av folk som sliter i det norske samfunnet ville aldri skjedd hos Klanen. Vi tar i mot alle, alt fra børsmejlere, investorer og narkomane er registrert som medlemmer av Klanen. Noen ganger lurar jeg på hva folk som styrer Bastionen har som ”5 års plan”, å ha en så nedsettende tone ovenfor store grupper av befolkningen er ikke noe man anbefaler hos de som driver markedsføring. Og markedsføring er nettopp det en supporterklubb som Bastionen driver med på vegne av Lyn, enten om de vill eller ikke. Vålerengas supportere driver ikke en klasseskillepolitikk, holder du med Vålerenga er du god nok for oss, uansett status. Husk det kjære medlem av Klanen, det er faktisk forskjell på byens to største supporterklubber utover størrelsen på medlemsmassen og kvaliteten på tribuneprestasjonene. Den dagen også Lyns supportere klarer å se dette vil muligens også de bli større, men kanskje de ikke ønsker det? Kanskje de ønsker å drive sin supporterklubb slik Stabæk har gjort? Gjerne det, men da råtner Bastionen på greip.

Underberger jr.

SUPPORTERBANDEN av Emberland og Sveen

Magne Berg Møkke er Molde-supporter på sin værbitte hals, og i dag er det match.

Det er Magnes tur til å kjøre, og etter å ha trålet skjær og holme for supportere, er Tornekrattet på vei til stadion.

Et digert stadion! Anlegget er, nesten uten selvhyllende baktanker, donert av byens store sønn, nemlig den kriminelle fiskeren som ble styrtrik på å kjøpe og senke trålere.

Også et annet kjært bysbarn, den sinnslidende presten som ble statsminister, har satt sitt preg på arenaen...

På banen går ting sin vante gang.

Etter "dommerskandalen" vandrer et sutrende Tornekratt ut i rosenes by...

Årets opp og nedturer

Året er snart over og Vålerenga har gjennomført en skuffende sesong tatt i betraktning fjorårets cupgull og de forhåpningene den oppturen ga oss. Dette var sesongen hvor Rosenborg virkelig skulle få merke at Oslos storhet hadde knappa inn på forspranget, vi var fulle av optimisme, i hvert fall en stund inn i april måned. Som vanlig hadde vi bitt godt fra oss i treningskampene og som vanlig var vi supportere ved godt mot og klare for å knuse våre bitreste lokale rivaler. Så feil vi nok en gang tok.

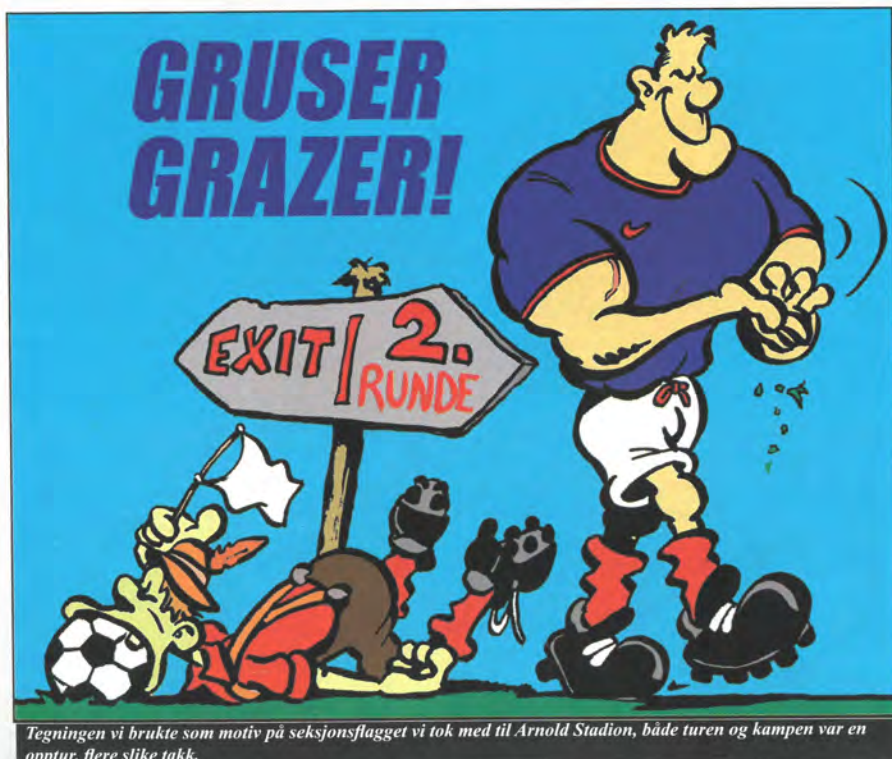
La oss starte med oppturene, de tar kortest tid og plass. -Cupkampen på Åråsen ble en klassiker hvor vi til slutt stakk av med "seieren" etter tidenes lengste kamp med straffekonkurranse som en neglebitende Hitchcock-lignende avgjørelse. Stemninga var elektrisk, det var sydlandsk stemning i Enga-svingen denne herlige augustkvelden. Det fantes en Gud.

-Kampen mot Lyn i juni. Selv om vi blei rundspilt i hele første omgang greide vi på mirakuløst vis, med hjelp av en blind linjedommer, å stjele med oss et poeng etter at Viikmae ble felt helt på slutten av kampen. Nå er ikke uavgjort mot skiklubben noe å skryte av, men akkurat der og da føltes det som om vi hadde vunnet hele serien, kongeriket og halve prinsessa. Deprimerte Lyn-folk er et vakkert skue. Tifoer som ble presentert den

kvelden var tidenes beste og vakreste her til lands, godt vi har suksess på noen fronter. Sol var det også.

-Bryne borte. Dette var kampen vi måtte vinne og som vi vant, på en helt sinnsyk måte. Etter å ha blitt til dels rundspilt i første omgang gikk vi allikevel til pause med 1-1. Et ran på en ikke akkurat høylys ettermiddag. Andre omgang åpna elendig og vi lå plutselig under med 3-1. Det regna og blåste, livet var kjipt og nedrykket var nærmere enn på lenge. Så våkna laget og anført av Morten Berre snudde vi 1-3 til 4-3. Vi gråt, sang jubla og drakk, folk trodde ikke sine egne øyne, vi var best når det virkelig gjaldt som mest. Det er vi ikke bortskjemte med. Og kommer vel aldri til å bli det heller.

-Graz i Østerrike. Ikke alle av oss trodde på avansement når vi dura i vei nedover mot Arnolds "berømte"

Tegningen vi brukte som motiv på seksjonsflagget vi tok med til Arnold Stadion, både turen og kampen var en opptur, flere slike takk.

stadion. Der tok vi grundig feil. To dagers hard festing blei krona med 1-1 og videre deltagelse i denne gjeveste av alle e-cupene. Over 300 tilreisende hadde det bedre enn de fleste av oss noen gang før hadde hatt det. Samme kveld ble Lyn slått ut. En utrolig avslutning på en utrolig bra tur. Så over til de verste nedturene.

-Angrepsspillet vårt. Taktikken vår. Innkjøpene våres. Salgene våres. Spillerne våres. Trenerne.

-Vårsesongens bortekamper. Vi spilte kjedelig, vi var feige, og vi så ut til å være fornøyd med uavgjort. Hørt det før? Vi stinka kraftig og da spesielt i Stavanger og i Skien. Det var noe Sembsk over spillet vårt. Unntakene var da vi besøkte Rosenborg og Stabæk. Dessverre tapte vi begge de kampene.

-Skeid i cupen. Dette var kvelden hvor lillebror skulle få smake storebrors overlegenhet. Sånn gikk det ikke, vi ble kontra i senk av to mann, hvor spesielt den ene kunne løpe svært fort. Et mareritt som fikk den fotballinteresserte Osloborger til å le av Vålerenga. Nok en gang. Det var ingen god følelse å labbe ut av stadion den kvelden. Som så mange ganger før. Skal vi aldri lære?

-Lyn hjemme i den nest siste seriekampen. Her trengte vi "bare" ett fattig poeng for å sikre oss fortsatt kontrakt. Selvfølgelig greide vi ikke det. Over 16.000 tilskuere fikk se et elendig Lyn-lag vinne matchen på et håpløst frispark fra en håpløs Swift. Uflaks? Ja, som vanlig. Hva er galt med oss, hvorfor kan vi ikke slå disse ekle menneskene fra hagebyen? Nok en søvnløs natt. Bergen neste. Det blir lett. De har jo ingen ting å spille for og kommer sikkert til å legge seg tilnærmedesvis flate for oss.

-Brann borte. Nå skulle det hele avgjøres, land mot by, tåkepreikere mot gullkorntalere, stygge mot vakre etc etc. Vi stod med lua i hånda og tapte velfortjent med 3-1. Samma faen, Rosenborg slår jo Tromsø. Ikke helt. Kvalik neste. The song remains the same. En måned på valium. Faen.

Jeg kunne ha nevnt flere gedigne nedturer, men orker rett og slett ikke. Stabæk hjemme kanskje...

-Når dette ble skrevet var det to dager til vi skulle møte Sandefjord i Vallhall. Får håpe vi vant. Hvis ikke ses vi i Mandal.

En svipptur til Jæren!

Det var søndag morgen, jeg våkna alt for tidlig og Vålerenga Fotball skulle spille ball borte mot Bryne på Jæren. Da jeg klarte å komme meg ut av senga hadde bussen dratt for lenge siden. Men i år har Klanen Airways kjørt hardt, et genialt opplegg som mange har benyttet seg av. Da var det bare å møte sammen med andre supportere på flybussen, vi var på vei til Gardermoen. Mye nervøse folk på pøbben før flyet skulle gå. Eneste som mangler på pøbben der oppe er et Vålerengamerke. En øl sklei ned og enda en, så tok vi plass på 50 seters flyet vi hadde denne gangen. Galgenhumor da 50 setern viste seg å være proppelfly. Styrter vi så blir det masse nytt neste år (flere spillere fløy med oss) og noen færre supportere!! Øl hadde de på flyet, men "10 bokser" er jo så vidt nok til en mann. Derfor måtte min eldre sidemann ta fram ranselen og spandere en øl. Jeg takket og bukket, vi var klare for landing på Sola (nei ikke Anders Solheim som herja tidlig 90-tall). Ut av cockpit kom David "Hippie" Hanssen, skrekk og gru hadde jeg visst det hadde jeg aldri satt meg i flyet. Buss til Bryne og da snakker vi bondelandet. Pøbben vi skulle på var stamstedet til B-Gjengen (ikke de som bor i Andeby). Stedet het Time-Out, noen blekker ble jeg kvitt og noen øl kom ned i kroppen. Det geniale med dette stedet var at vegg i vegg var det kinasjappe som mang enn sulten kropp benyttet seg av. Så skulle kampen snart starte, kroppen beveget seg mellom stille gater og fjøs på Jæren, jeg nærmet meg stadion. Nytt av året er at bortesupporterne har fått dårligere plasser, ikke under tak som tidligere, dessverre. Så i sol, regn og vind måtte vi kjempe som faen, mellom folk i varmedress og traktor caps. Kampen veit alle hvordan endte. Det var mange sjeler som var langt nede på 3-1 til Bryne, men da Morten Berre putta på overtid blei det mye kys, klapp og klem på kort tid. Bare så synd at man opplever slikt kun 1-2 ganger i året (skuddår?). Bergen i fjor, i år på Bryne og kjøppkampen mot LSK!! På flyturen hjem var det mye show og mer øl, alle var lettet, kredittkortet til Siem gikk varmt på pøbben på Sola hehe. Kvelden ble avslutta på Vålerenga Vertshus, før jeg tok ranselen min og gliste hele veien til senga...

Så skal du ut å reise med Klanen og føler du er blitt for gammel for orten timer i buss? Da anbefales fly på varmeste.

Kjell G.

El Fingro

Vålerenga på TV

Hvorfor har 10 av 13 av VIFs hjemmekamper blitt vist på tv denne sesongen?

Hvorfor har bare 3 av 13 bortekamper gått på tv?

Hvorfor har kun en kamp mot motstandere langt unna Oslo, den mot RBK selvsagt, blitt vist på tv?

Hvorfor ble kun en kamp i fjorårets sesong mot lag langt unna Oslo vist på tv?

Hvorfor skal man på død og liv sende alt vi driver med her i byen på tv?

Hva skal en Vålerengasupporter med et abonnement på Canal Digital når man allikevel aldri får sett laget sitt "live"?, hjemmekampene er man jo tross alt på selv....

Hvem bestemmer alt dette og er det meningen at det skal fortsette å være sånn i all framtid?

Hvorfor har vi denne sesongen spilt våre hjemmekamper på alle mulige dager, til alle mulige tidspunkter? 15.00, 16.00, 18.00, 19.00, 20.00, 20.05, 20.15 og 20.30. Hva faen skal folk forholde seg til?

Fotballsupportere er som folk flest, nemlig vanemennesker som liker å vite hva de har å gå til.

Det er greit å lage avtaler med kjerringer og gubber før sesongen starter når du veit at annenhver søndag klokka 18.00 er det hjemmekamp, I tillegg til et par stykker på mandager. Fotball skal ikke spilles klokka ti på en søndags kveld, i Spania og i Italia kanskje, men ikke i Norge, det strider mot alle tradisjoner og naturlover. Nordmenn legger seg halv elleve på søndagskveldene, vi er slitne da. Helgefylla veit du.

Det er også helt greit at enkelte kamper flyttes, men når man ser på tidene vi har spilt på i løpet av denne sesongen så kan man lett forstå at det har vært litt tynt på tribunene i noen kamper, hva er det forbundet tenker på? Selvsagt medfører det færrest kostnader å sende kamper fra Ullevaal stadion, NFFs egen hule, men jeg trodde noe av poenget med den nye tv-avtalen var at det skulle vises direktesendt fotball fra alle mulige arenaer, ikke bare fra den som "tilfeldigvis" ligger 0

meter fra Ravn Omdals kontor.

Et annet poeng er kvalitet. Hva er poenget med å vise så å si alle hjemmekampene til en klubb som underholder svært lite, som alt for sjelden vinner, og som tilsynelatende alt for ofte spiller for tomme tribuner (selv om det er 5—6 tusen tilstede). Er dette bra tv? Skaffer disse "sportslige store opplevelsene" tv-kanalene mange nye seere? Får folk lyst til å komme på Ullevaal etter å ha sett VIF spille uavgjort mot Viking foran 6 tusen tilskuere, med to tomme svinger og en guffen ekko-lyd og rar hul summing kampen gjennom? Tror ikke det.

Faktisk mener jeg vi burde være svært fornøyde med å ende opp med et tilskuersnitt på 9.300 med alt dette tatt i betraktning, det er rett og slett oppsiktsvekkende høyt. Hadde tre-fire av disse ikke gått på tv skal jeg banne på at vi hadde havna på 10.000. Når Vålerenga møtte Sandefjord borte i den første kvalik-matchen hadde NRK en seeroppslutning på hele 550.000, og det på en mandag i beste sendetid, en meget god pekepinn og "bevis" for at VIF er en av landets desidert mest populære fotballklubber, uansett sportslig status og framgang. Vålerenga selger. Også når de spiller på bortebane.

Derfor må det være lov å håpe på at denne skjevheten kan rettes opp i neste sesong, slik at klubbens mange supportere, som av forskjellige grunner ikke har mulighet til å dra ut på tur, kan følge laget sitt hjemme i godstolen mens gutta spiller i Bodø, kanskje i Tromsø, i Bergen, Molde, Trondheim og i Stavanger. DET ville vært godt tv! Ikke minst ville det ha gitt Canal Digital mange nye abonnenter, en typisk vinnvinn situasjon. Jeg var nylig på et møte med en forbundsfor, en Enga-supporter (!!), som var opptatt av nettopp dette, han var faktisk opptatt av hva fotballsupportere mente, ja jeg koddet ikke.

En mann i NFF med tanker og meninger på linje med våre, nei nå stå kke kloden til påske.

Det er håp, med andre ord, men vi tror det selvsagt ikke før vi ser det. Overrask oss positivt, NFF, for en gangs skyld.

Kjell G.

Klanens satsning på tifo har gitt resultater, uten å virke breial må vi kunne si at vi har stabilisert oss på toppen av den norske tifoscenen. Nå er jo ikke norsk tifo mye å skryte av, men det vil bli bedre. Når Klanens tifo får oppmerksomhet og skryt, da vil også våre argeste rivaler henge seg på. De rasler allerede med sablene på Romerike og nye folk er på vei inn med LSKTifo, bergenserne er blakke og kan derfor ikke lage noen som helst... Ja bortsett fra et stort seksjonsflagg der de to logoene til telefonselskapet Chess tok mer plass en Brannlogoen i midten. Rett og slett tragisk at bergenserne lar seg kjøpe på den måten, hva med å samle inn penger til tifo med bøsser eller lotteri, mulig det er tungvint? Eller kanskje ingen i Bergen vil ofre en tier eller to?

EngaTifo

Sesongen 2003- ett skritt i riktig retning

Uansett hva som skjer hos resten av landets support-erklubber, EngaTifo har kommet for å bli. Vi blir flere og flere som deltar på dugnad og vi jobber hardt, både med selve forberedelsene og med å få mest mulig tifo ut av pengene som klanens medlemmer gir oss ved budsjettgodkjenning på årsmøtet og lotteriene vi har på kamp. I 2003 fikk vi inn ca 85 000 på loddsalg, en stor takk både til dem som ga oss premier, loddselgerne og ikke minst alle dere som har brukt grunkene deres på tifo, takk takk.

Nå ble det jo en lang sesong og på slutten røynt det litt på, noe vi merket på hjemmekampen mot Lyn. Blant annet undertegnede meldte pass på flere dugnader, noen var på ferie etc. Dermed ble det mye jobb på noen få, vi fikk allikevel til en fin tifo i årets siste derby. Den det satt ikke like godt som den vi hadde i VG Svingen i slutten av juni, skal kanskje godt gjøres, den junikvelden fikk vi til vår hittil beste tifo. Vi lærer jo hele tiden, alfa og omega for en bra tifo er god planlegging, da slipper man ubehagelige overraskelser i siste liten. Dette har vi blitt mye bedre på i 2003 og vi vil legge ennå mer jobb i forberedelsene til selve gjennomføringen av våre tifo i 2004.

Mange syntes kanskje det ble litt vel mye av papirark

og store seksjonsflagg, kan til dels være enig i det. Nå har vi uansett fått folk på Vestbredden til å bruke disse tifoelementene på riktig måte. Noe som gjør oss mer trygge på å få gjennomført større tifo neste sesong der vi lager et mer kaospreg på våre tifo. Det vil si at vi vil benytte mange elementer samtidig, papirark, flagg, konfetti, ballonger + en del overraskelser vi har eksprementert med i 2003 men som vi først vil ta i bruk når sola igjen skinner over Enga i 2004.

Vi vil i 2004 fortsette med dugnad/møter på klanskontoret hver mandag fra kl.18.00. Vell møtt, alle som har noen tanker rundt våre tifo og ønsker å være med på å forme disse i årene som kommer oppfordres til å stille. Sjekk forumet til tifograppa, vi vil jo også denne vinteren jobbe med større prosjekter i Vallhall. Nå fikk vi jo en bonuskamp midtvinters, UEFA Cupens 3. runde vil bli behørig markert fra vår side. Når sola igjen begynner å varme såpass at vi kan breie oss i Sofienbergparken er det igjen dags for sosiale treff, og måpende parkvandrere. At det var til fotballkamper vi laget de store flaggene sist sommer var det mange som undret seg over, når vi sa det var for å hedre VIF kom det opp et smil. Hvor mange lykkeønskninger vi fikk disse sommerukene av forbigående husker jeg ikke, men det var mange, svært mange.

Skjerfhavet på Vestbredden har nå blitt slik vi drømte om for mange år siden, jeg tvilte på at det skulle være mulig, der tok jeg feil. Nå har rundt 80 % av tilskuerne skjerfet hevet til ære for klubben når tonene til Vålerenga Kjerke runger ut over høytaleranlegget på Ullevål. Det er også tendenser til at folk på de andre tribuneseksjonene gjør det samme, veldig bra. Her har vi noe å jobbe med, uansett om man står eller sitter på kampa, synger eller holder kjeft, å heve skjerfet før kamp skal bli noe som føles naturlig for alle med hjerte for Enga. Er du en av de som har en sidemann som ikke bruker skjerfet? Da er det din jobb i 2004 å få disse med på denne gesten. Også mange av de andre supporterklubbene i Norge bruker skjerfhav som en effekt på tribunen, men ingen i den målestokken vi får til, det er unikt i norsk fotball. Det må ikke bli en sovepute, la nye supportere få beskjed om hva som gjelder og la treingene som ikke gidder få en vennlig dult i siden. Skjerf finnes i mange versjoner og stadig flere er på vei. Nytt til

neste sesong er at vi vil satse en del på nøytrale "bar" skjjerf, dette er skjjerf med kun en diskret logo brodert i den ene enden og med vertikale striper i mange forskjellige versjoner.

Til neste sesong vil dem som rigger tifo på Ullevål få tilbud om en egen hettegenser, dette gjør vi så folk lettere skal kjenne oss igjen. Vi tror det da vil bli lettere når vi deler ut løpesedler, få folk til å hjelpe oss til selve utførelsen av tifo eller når dere har spørsmål til oss vedrørende dagens arrangement etc. Hettegenserne vil være sorte med et stort trykk på ryggen og et lite motiv på brystet. Alle som deltar på EngaTifo's dugnader vil få tilbud om å kjøpe en slik genser til en svært hyggelig pris.

EngaTifo har i 2003 sesongen sendt inn bilder fra 3 tifo som skal delta i konkurransen om årets tifo. Prisen er innstilt av Norsk Supporterallianse og førstepremien er 10 000 spenn. Vi meldte oss på konkurransen med bilder fra følgende kamper: Lyn – VIF, VIF – LSK og VIF – Rosenborg. Vi veit foreløpig ikke når det blir kåret en vinner, men vi vil skrive litt i neste Klansrop og det vil bli publisert på klanen.no så snart vi har fått juryens avgjørelse. Vi krysser fingrene og sier tvi, tvi.

Vi oppfordrer alle som ikke kan stille på dugnad men som allikevel har synspunkter på tifo om å bruke vårt debattforum, jo flere forslag, jo bedre. Det finnes ingen innspill som blir sett på som dumme, noen vil ikke bli brukt, men uten nye

impulser fra klanens medlemmer vil vi stagnere, idédugnad, velkommen.

Tar dere en titt på bildene til venstre ser dere også vårt første vellykkede forsøk på å arrangere en tifo på to tribuner samtidig, synes folket i Cola Svingen gjorde en god jobb med tanke på at de fleste av dette publikumet ikke har deltatt i en tifo tidligere. Neste sesong vil vi nok få se flere forsøk fra EngaTifo der både Vestbredden og svingen vil bli benyttet samtidig. Mye folk å sysselsette, Vestbredden tar 3470 og Cola 5500, blir fort stort og komplisert, men vi må ha ambisjoner.

Dugnadsbildene på høyre side er fra Vallhall, som regel så tegner vi opp med overhead ute i selve hallen etter at folk er ferdige med å trille ball. Nå gikk i det i dagene før årets siste byderby, utstillinger og legging av gulv til konserter satte en stopper for det. Da er det fint å ha folk i tifogrupper som på strak arm tok på seg jobben med å tegne opp alt på frihånd. Latinen nederst på seksjonsflagget er hentet fra Oslos byvåpen og betyr noe sånt som "Enig og bestandig - Oslo". Greger var mannen som tok det på frihånd, godt å ha slike folk blant oss. Når vi først er inne på Vallhall, uten Per Johansen og Rune Brattfoss hos Vallhall hadde vi fått store problemer med å realisere mange av prosjektene våre. Det er godt å ha en hall når kong vinter holder sitt iskalde grep om kongeriket, for ikke om når regnet høljer ned å vi banker på porten med flere hundrekilo vått stoff som må tørkes, regnskylt i Oslo midtsommers kan ødelegge mange timers arbeid. Så all ære til disse to gutta som har

latt klanens tifogruppe få holde på, nesten som vi skulle eid hallen sjøl.

Oppmøtet på bortebane blir stadig bedre, da må også vi som driver med tifo følge opp. Vårt første opplegg på bortebane ble Lerkendal i serieåpningen. Klanen fikk 1400 billetter og klarte å selge 1200, da synes vi som legger ned mye tid på tiforberedelser det er moro å svette litt for klubben. Et 60 x 4,5 meter langt banner med teksten "Norgesmestere, fordi vi fortjener det" ble stiftet fast på rundstokker og reist opp foran vår tribuneseksjon. Sammen med to seksjonsflagg på hver side og en haug med flagg i midten ble det et bra tifo på bortebane, det er tross alt 50 mil mellom Oslo og Trondheim.

Nå kan vi jo ikke regne med bortekampen vår mot Lyn, det for være grenser selv om vi helst skulle spilt et annet sted. Men Åråsen kan vi ta med, det er ikke langt ditt, men å arrangere mosaikktifo på bortebane i Norge har ingen gjort før, fungerte utmerket, det var 100 %

oppslutning blant våre på kortsiden. Ble svært positivt overrasket, er tross alt ikke gjort før. Hva Kanarifansen gjorde lar vi ligge, det tror jeg også dem føler er det beste. Vi hadde også med oss noen mindre seksjonsflagg som vi hadde malt Sinnataggen ikledd VIF drakt på i seriekampen litt på Åråsen, så greit ut men ikke like bra som i cupmatchen. At noen fyrte av bluss i Bergen veit vi egentlig ingen ting om, men moro at så mange enker den samme tanken samtidig. Til Graz borte ble det laget et seksjonsflagg som vi ble veldig fornøyd med. Det passet nesten 100 % til tribunen vi fikk tildelt, at 350 stk tok veien ned til Arnolds hjemby gjorde at vi også stilte med folk som faktisk kunne holde flagget. Vi la på en bakgrunnsfarge på flagget istedenfor den sedvanlige hvite bakgrunnen, det fikk en ønsket effekt, motivet kommer mye tydeligere fram og det hele ser mer forseggjort. Flagget dumpet vi i Graz, men vi fikk da foreviget det på film og kan beskues på denne siden.

Vi avslutter med noen ord om vår beste tifo denne

sesongen, nemlig det vi hadde i "bortekampen" mot Lyn. Vi laget et banner som målte 66 x 4.5 meter mellom øvre og nedre VG med teksten "En by – Ett lag". Nede var det plassert ut ca 5000 små plastflagg, to flagg på hvert sete. Sammen med en VIF logo som skulle illustrere en "sol" laget flaggene "stråler" som fortsatte gjennom banneret og opp på øvre VG. Her var det plassert ut ca 3000 småflagg (1 på hvert sete, vi hadde ikke flere) og et stort sekskjongsflagg i midten.

På sekskjongsflagget hadde vi malt Oslos byvåpen, men vi hadde byttet ut den latinske inskripsjonen med "Vålerengens Idrettsforening – Oslo".

Nå har vi noe å strekke oss til neste sesong, vi skal bli ennå bedre... trur eg. Da er det bare å takke for oss, 2003 er historie, bilder av klanens tifo denne sesongen finnes også på www.klanen.no Tifograppa har satt stor pris på alle de positive

tilbakemeldingene vi har fått, det sporer oss til ekstra innsats når det går litt trått. Tror jeg snakker for alle i tifograppa når jeg sier det har vært en kjempesesong utenfor banen. Både det resultatetne vi har vist og det sosiale rundt det å møtes til dugnad.

EngaTifo
v/Jørund Smedhus

EngaTifo sesongen 2003

Henrik Buffon
Jan Anders Darmstad
Ida Dørum
Fredrik Eriksen
Nimo Gasparini
Eivind Guttuhagen
Espen Hofseth
Steinar Jensen
Thomas Jevnaker
Rune Julsvik
Maya Kay
Magnus Kristiansen
Adi K.
Erik Simes
Audun Spjelkavik
Katrine Skjevling
Kevin Skjøthaug
Sondre Skrede
Jørund Smedhus
Ellen Sundsby
Lars Brocksted Svendsen
Christian Syvertsen
Petter Syvertsen
Marielle Sørhus
Kjell Henning Thon
Greger Thorvaldsen
Mari Theodorsen
Thomas Tysland
Magnus Vaaler
Øyvind Wormnæs
Sigurd Ålvik
Orestes
Stian

Takk til alle på Vestbredden, uten klanens tribuneslitere hadde alle våre dugnadstimer vært bortkastet. Stor takk til alle som har kjøpt lodd av oss, en spesiell takk går til loddselgerne som har stillt opp med lodbøker og som på sin måte bidrar til at vi kan holde koken.

Har garantert glemt noen, sorry. Dere som har havnet i kategorien "navnløs" får ta tak i undertegnede og Kjell Henning ved julebaren EngaTifo skal holde 18. des. Her vil vi evaluere årets sesong, legge planer (uansett divisjon) og ha det sosialt. Vi vil vise den italienske filmen "Ultras" og en del andre filmer der supporterne er i fokus. Alle som står oppført her vil høre fra oss, er det andre som vil komme, ta kontakt på ar@klanen.no

EngaTifo
v/Jørund Smedhus

Ingen tråder holder meg... i sofaen med Kenneth Larsen

Av Atle Enersen

Ca. sånn går sangen til Pinocchio, og jammen er det ikke en viss likhet i kroppsholdninga når Kenneth Larsen fyker rundt på isen. Om nesa hans vokser når han juger vet jeg ikke, men at den er like lealaus i ledda er det ingen tvil om. Kenneth har en særegen stil, og du behøver ikke akkurat se nummeret på ryggen for å kjenne ham igjen på isen.

- Det er vel ikke helt sånn jeg ser meg sjøl, men når du sier det så er det vel vanskelig å blånekte...

Vi har fanga det tidligere "mobbeofferet" fra Romsås i sofahjørnet, stedet er garderoben på Jordal etter trening. Til tross for at han har flaksa rundt på isen og opp/ned trappene på Jordal i over to timer er han som vanlig uforskamma pigg og kjapp i replikken.

- Jeg vil ikke akkurat kalle det mobbing, men på den tida var jo Groruddalen litt splitta og noen kommentarer falt jo. Det var Vålerenga og Furuset som var laga, og siden jeg mer eller mindre hadde vokst opp på Jordal Amfi fordi fatterm jobba der var det liksom ikke noe annet. Furuset var ikke noe alternativ. Jeg forsøkte meg også på Valle i Vålerenga Fotball, men da hockey tok mer og mer over tida ble det til spraking for lokallaget på Romsås og full satsning på hockey i Vålerenga.

Og det er vel de fleste Vålerengapatrioter glad for. Kenneth debuterte sesongen 93/94 og etter tre sesonger med sporadiske innhopp og heller beskjeden uttelling slapp han seg virkelig løs i sin 4. sesong på A-laget. Sesongen 96/97 bokførte han 31 kamper, 16 mål og 7 assist.

- Ja, det gikk litt trådt de første åra, men etter jul i 96 løsna det virkelig. Jeg fikk mer tillit, og jeg fikk spille mer på en måte som passa meg heller enn å være en del av et allerede planlagt system.

Etter at det løsna for Kenneth har han vært noe av det jevneste Vålerenga har hatt i stallen. I skrivende stund, i kjølvannet av hjemmekampen mot Stjernen,

har Kenneth bokført 294 offisielle matcher, 78 mål og 114 assist. Hvem er spilleren Kenneth Larsen?

- Jeg er tekniker, og liker å tro at jeg er en av playmakerne. Noen "bulker" eller slosskjempje har jeg aldri vært, og kommer neppe til å bli det heller. Jeg er liksom ikke helt den største biffen i laget heller, og når jeg kommer opp i situasjoner hvor jeg blir forbanna prøver jeg å kanalisere aggresjonen på spillet heller enn å ta det ut i fysisk gjengjeldelse. Bruke sinnet til å figthe mot et mål. Det er tross alt mål som vinner kamper.

Jeg forsøker å få med meg hjemmekampa til Vålerenga Fotball på Ullevaal og da ser jeg nok mer på hva Freddy dos Santos enn Erik Hagen utfører sånn rent teknisk. Hagen er mer rett på sak, mens dos Santos er en liten luring. Jeg hadde også litt sans for hans svensken Grahn rent teknisk.

På tribunen hører man ofte rop om å ta igjen. At dere til tider tar i mot mere lovlig "juling" enn dere gir.

- Det stemmer nok, men det er jo fordi vi ofte fører pucken mye mer enn motstanderne våre. Ser man f.eks. på kampa mot Storhamar er det jevnere oss i mellom når det gjelder å bruke fysikk, mens lag som Stjernen må bruke mer fysikk i spillet for å demme opp for manglende tekniske ferdigheter. Da kan det ofte se ut som vi gir oss litt, mens sannheten er at vi er fokuserte på puckbesittelse. Beholder vi pucken er sjansene større for at det er vi som scorer...

Så dere er ikke kyllinger altså? Det ligger mer taktikk og fornuft bak enn et ønske om å smelle fra seg litt?

- hehe, mener du at vi er kyllinger kan du godt få være med på en trening og kjenne etter. Men det er klart at noen av gutta er bedre på å utnytte begge deler samtidig, dele ut et par bøtter og samtidig beholde pucken og omsette den til videre spill og sjanser. Den eneste som er kylling er vel Tommy Lund, han tackler jo aldri!

Sesongstarten i år har vel ikke vært helt optimal. Tap i serieåpninga mot Frisk/Asker, straffetap for Storhamar,

tap for nykomlingene Stavanger og en mer eller mindre gavepakke fra Lillehammer. Hva gikk galt?

- Vanskelig å si. Vi har jo hatt en del utskiftninger i laget, og det tar litt tid å få til samspillet. Og i og med at vi seila gjennom treningskampene var vi nok litt for kjepphøye og verdensmestere når sesongen starta. Vi glemte vel å være litt ydmyke også. Det er lett å bli litt breial når du er i Vålerenga.

Det virker som det løsna med seieren i Trondheim?

- Ja, det var nok vendepunktet. Kampen i Askerhallen vant vi jo på straffer, og i bonusrundene funka vi veldig bra. Seier på Hamar og hjemme på Jordal smakte, og det var jo j.... viktig med tanke på tabellen. Vi er inne i en god periode nå, og vi har ingen planer om å gi oss. Før eller siden taper Storhamar, enten for oss eller et av de andre laga, og da er tabelltoppen vår. (så sant så sant, når Ropet gikk i trykken ledet VIF serien med 6 poeng foran Storhamar)

I slutten av november er det europacup, har dere prikk inn formen?

- Ja, i hvertfall mer bevisst enn i fjor. I Belfast gikk det jo ikke så bra, men i år har vi forsøkt å treffe bedre. Målet er selvfølgelig finalespillet i januar, og vi har nok en bedre sjanse i år i og med at formen ser ut til å sitte bra tidsmessig. Vi drar til Herning for å vinne, og nåde den som forsøker å hindre oss...

Uten å skulle fokusere på negative ting må vi vil si at livet på tribunen i år kanskje ikke har vært på topp. Er Vålerengapublikumet kresne? Er vi bortskjemte?

- Ja, uten tvil, men sånn skal det være. Vålerenga er Norges beste lag gjennom tidene, og vi leverer gull og glitter trofast. Jeg synes folk skal forvente det av oss, og folk har rett til å være litt skuffa når vi har en dårlig dag på jobb. Det presset skal og må vi som Vålerengaspillere tåle.

Men det er også viktig at folk støtter oss når vi sliter. Selv et litt halvglisent Jordal Amfi er ofte en inspirasjon når det går trådt. Jeg skjønner jo selvfølgelig at det kan være vanskelig å mobilisere den helt store entusiasmen alltid, men generelt er Vålerengapublikumet flinke til å være med. Vi setter j.... stor pris på støtten vi får, og vi ser faktisk at dere er der, ikke bare som en gjeng, men vi kjenner igjen fjesa deres også. Det er ikke så langt fra isen og opp.

Til slutt Kenneth, blir det gull og glitter etter årets sesong også?

- Ja! På tross av at Storhamar er noe bedre i år tror jeg vi tar seriegullet. Vi har hatt down-perioden vår, mens Storhamar ser ut til å være på god vei inn i sin. Når det kommer til stykket er vi en mer robust stall i år. NM-sluttspillet er nok mer jokerprega enn serien, og møter vi f.eks. TIK blir det beintøft, TIK er mye bedre i år enn i fjor. Stavanger kan også bli en liten nøtt, et par av gutta der er noen j.... til å drible.

"Pinocchio" skuler lengtende etter døra og inn til kokken hvor middagsmaten venter, vi skjønner at tiden er inne til å takke for oss. I det vi ser ryggen til Kenneth smette ut av døra med armer og bein løslig påmontert, skjønner vi at det kommer flere kongepokaler på hylla hjemme hos Larsen.

Bonusrunder i Romjula

29.12. 18:30 Storhamar - VIF

30.12. 18:30 VIF - Storhamar

KALENDEREN

Følg med på klanens terminlister på www.klanen.no. Med de nye tv-avtalene er ikke lenger terminlistene det de en gang var. Turopplgget ang. 3. runde i UEFA Cupen vil være i salg fra og med 5. januar. Sjekk Klanens hjemmesider for priser og annen info. Vi skal prøve å få lagt ut dette i Romjulen, men de vil senest bli lagt ut 4. januar.

I skrivende stund er det dårlig med bekreftede treningsmatcher i fotball, men det skal bli arrangert en turnering i Vallhall i februar bestående av VIF, Lyn, LSK og Stabæk, matchtidspunkt, priser etc er ennå ikke blitt bekreftet. Følg med på Internett, i Sjappa og dagspressen. Turer til hockeymatchene vil stort sett bli arrangert av VIF Support bussen, ta kontakt med Daniel, Glen og Sjur, kontaktelefon til deres buss står nederst på siden og det vil bli lagt ut turinfo i Sjappa og på nett.

Terminliste Hockey

2003

14.12. 17:00 Stavanger - VIF
29.12. 18:30 Storhamar - VIF - BR
30.12. 18:30 VIF - Storhamar - BR

2004

04.01. 17:00 Frisk/Asker - VIF
06.01. 18:30 VIF - Stjernen
08.01. 18:30 Lillehammer - VIF
11.01. 17:00 Bergen - VIF
15.01. 18:30 VIF - TIK
18.01. 17:00 Storhamar - VIF
20.01. 18:30 VIF - M/S
25.01. 17:00 Bonusrunde 3 - - BR
26.01. 18:30 Bonusrunde 3 - - BR
29.01. 18:30 Sparta - VIF
01.02. 17:00 Stavanger - VIF

12.02. 18:30 VIF - Frisk/Asker
15.02. 17:00 Stjernen - VIF
17.02. 18:30 VIF - Lillehammer
19.02. 18:30 VIF - Bergen
22.02. 17:00 TIK - VIF

Sjekk Klanens hjemmesider:

www.klanen.no for mer info.

Påmelding og betaling, kontakt:

Sjappa tlf 23 31 01 70
eller e-post:
tur@klanen.no

Alle busser går fra Bohemen Sportspub.

Busser i privat regi

Bohembussen, kontakt
Sjappa tlf: 23 310170
VIF Support, kontakt
Daniel tlf: 905 10609
Ultrasbussen, kontakt
Pervo tlf: 900 77678

Klanen chartrer fly

I 2003 sesongen hadde Klanen stor suksess med charterfly. Ordningen vil fortsette i 2004 og Klanen vil sette opp fly til de lengste reisemålene i samarbeid med Braathens. Vi får skreddersydd avgangene og vi får et helt fly for oss sjøl. Antall plasser varierer med interessen, på det meste får vi 170 plasser, ellers varierer det mellom 130 seter og 50 seters Fokker.

Klanen er avhengig av å få fylt opp alle setene skal vi kunne fortsette med dette tilbudet i årene som kommer. Vi håper derfor folk velger å benytte seg av Klanens tilbud. Vi vet det kan skaffes billigere billetter til en del av turene, men dette er som oftest kampanjepriser i et begrenset antall. Vi håper våre medlemmer vil benytte seg av klanens tilbud slik at vi også i fremtiden kan tilby våre medlemmer en skreddersydd flypakke. Spesielt gunstig er dette med tanke på dagsturer og midtukekamper etc da man helst vil komme seg raskt hjem etter match.

Info Mail

Klanen har nå registrert over 2000 e-postadresser. Alle medlemmer som er registrert med e-post adresse mottar jevnlig info om div. arrangementer, turer, billetter etc.

Mottar du ikke slik info, men har e-postadresse? Send inn navn og adresse til jvs@klanen.no og merk henvendelsen med -Info mail-

Av info i vinter som kan være av interesse er turer og billetter i forbindelse med UEFA Cup, treningskamper, sesongkort 2004 osv.

Store eller små byggeplaner?

Velg Montér Grorud som din samarbeidspartner når du skal i gang med nybygg, tilbygg, garasje, modernisering eller oppussing.

Kjøper du byggevarer, trelast og verktøy hos Montér Grorud, så handler du med hyggelige folk med peiling.

Våre medarbeidere har bred erfaring og gode byggefaglige kunnskaper - og gir mer enn gjerne råd og tips om valg av de riktige produktene og de beste løsningene.

Åpningstider: 7-17 (9-14) Rabatt til Klansmedlemmer

Brubakkveien 14, 1063 Oslo
v/Grorud jernbanestasjon
Tel 23 28 81 50 Fax 23 28 81 60

Montér Grorud

Kort middagsprat

Vinteren har endelig kommet til Oslo. Det er litt kaldt, men egentlig ingenting å klage på. Fotballsesongen i Norge er passè og den eneste gjenstående kampen skjer i Polen.

Ganske så lykkelig tusler jeg der for meg selv, fra Helsfyr T og bort til Vallhall. I lomma har jeg både flybillett og kampbillett til Krakow, i huet surrer det fortsatt en masse rare seiersfølelser, følelser som egentlig er helt utlada, utarma og utmatta; men som nekter å gi slipp - nekter å gi fra seg den enorme gleden og lettelsen som kom brått på lørdag og sannsynligvis vedvarer svært lenge. Det er altså en særdeles lykkelig ung mann - dog ganske distrè - med en intervjuavtale inngått i seine nattestimer på Bohemen, som rusler veien opp til den moderne fotballens mekka. Som seg hør og bør ligger skriveblokka igjen hjemme, der den har for vane å ligge når jeg egentlig trenger den som mest.

I kantina på Vallhall er det stille, gutta er i dusjen, men en etter en kommer de diltende inn for å få stappa i seg litt middag. Det drøyer litt, og flere av gutta rekker å spise opp sin første forsyning, intet yndet intervjuobjekt er i sikte. I stedet rekker jeg å klage på Jonas' skopussevaner, og Jonas beklager seg og lover å droppe skopussen neste gang han scorer et så viktig mål og noen kunne falle for fristelsen til å kysse hans føtter. Jeg er fornøyd, og i vissheten om at den neste bayeren ikke smaker skopuss går jeg løs på neste utvalgte. I fraværet av en spiller som har vært her i seks sesonger, benytter jeg tida til å få lirka ut en innrømmelse fra Pirajaen om at Vålerenga egentlig er klubben han aller helst vil spille for, og at han håper å få lov til å spille sin andre sesong her (og enda en, og ...) Så kommer det en staut kar med totendialekt inn døra, forsyner seg med mat og setter seg villig ned for å prate.

Det er klart det har vært en skuffende sesong. Det er ingen i Vålerenga som er fornøyd med kvalikkamp. Alle forventer seg mer, både utenfra men også innenfra i laget. Derfor er det en enormt letta stemning i troppen nå. Alle gutta har fått en skikkelig utblåsning etter at den sportslige delen av tippeligaplassen blei redda, samtidig som den økonomiske også langt på vei falt på plass da gutta rulla hvalen uti sjøen igjen. De aller fleste av spillerne er innstilte på å bli i Vålerenga, men fire fem stykker vil nok bli skifta ut til neste sesong. På trenerplassen blir det derimot ingen forandringer. I er sjef og skal fortsatt være sjef, i hvert fall hvis det økonomiske faller på plass. For I er ønska av spillergruppa og ingen har hørt noe annet enn at han fortsetter - så da gjør han nok det...

Egentlig er det ganske rart, at en så sindig kar, kan være så kontant hard på banen. Med sine fem gule kort er han Vålerengas råeste spiller denne sesongen, og det klinger godt i hans egne ører. For når man er i så mange taklinger og dueller igjennom en hel sesong, så må det nødvendigvis bli noen kort ut av det også - og sant og si har vel ikke venstrebacken tapt mange dueller i år. Da er det mer irriterende at måla har uteblitt. Særlig i starten av sesongen var det noen spolerte sjanser som kunne gitt opphav til grenseløs frustrasjon; men de brente sjansene får han ikke gjort noe med nå. Det er framtida som teller. Og framtida den er i Vålerenga.

Han har nå ett år igjen av kontrakta, en kontrakt som kan forlenges og han gjør det klart at det er uaktuelt å spille for andre tippeligaklubber enn Vålerenga i Norge. Det eksisterer ingen mer attraktive klubber. Mer er det egentlig ikke å si, for nå var middagstallerkene tom og samtalen dermed over. Og hvis noen skulle være i tvil. Han er kaptein. Han er Kong Henning Hovi!

Hjesus

**Klansropet er på utkikk etter faste skribenter.
Reisebrev, intervjuer, synsing eller reint jug og fanteri.**

Ta kontakt: ar@klanen.no

**Vi gleder oss allerede til neste sesong -
og ønsker alle i Klanen en riktig
God Jul.**

Vallhall

**Vi takker Klanen for flott stemning og
morro i Vallhall den 22. november mot
Sandefjord!**

**PS: Ser dere etter treningstider - i hele eller i deler
av hallen -
kontakt oss.**

**www.vallhall.no
Tel.: 23 24 78 40
e-post: calle@vif.no**

Returadresse:
Klanen
pb 6947 St. Olavs plass
0130 Oslo

Sesongkort selges i Sjappa fra
10. desember.